СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXIV | П'ЯТНИЦЯ, 9 БЕРЕЗНЯ 2007 РОКУ | ЧИСЛО 10 | VOL. CXIV | FRIDAY, MARCH 9, 2007 | No. 10

Америка прихильно зустріла Юлію Тимошенко

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Триденна – від 28 лютого до 2 березня – візита Юлії Тимошенко до Вашінґтону не розчарувала не лише її прихильників, але навіть прискіпливого американського експерта Андерса Аслунда, котрий раніше не раз і не два гостро критикував економічну політику очолюваного Ю. Тимошенко уряду України. Тепер А. Аслунд, маючи на увазі перший (в середу, 28 лютого) виступ непримиренної української опозиціонерки в Центрі стретегічних та міжнародних досліджень, ствердив, що провідниця другої за кількістю депутатів парляментської фракції „порушила всі питання, цікаві для американців, і давала правильні відповіді". Зустрічі Ю. Тимошенко з Державним секретарем США Кондолізою Райс, віце-президеном Ричардом Чейні сенатором Ричардом Луґаром і колишнім Держсекретарем Маделин Олбрайт однозначно позитивно оцінюють й офіційні особи Вашінґтону. Наприклад, Деніел Дрід, помічник К. Райс з питань Европи та Евразії, назвав Ю. Тимошенко „провідним політиком України" і „політичною фігурою, яку в США дуже поважають". А голова Українсько-Американської Координаційної Ради Ігор Ґавдяк сказав про Ю. Тимошенко для „Голосу Америки": „....Ця людина вірить у себе, і тому я розумію, чому вона має таку велику підтримку в Україні. Погоджуються з її думкою чи ні, Тимошенко – дуже рішуча позитивна сила для майбутнього вв Україні".

Якраз на тлі заторкнених питань і відповідей на них провідниця БЮТ істотно відрізнялася від усіх попередніх гостей з України до американської столиці, зокрема й особливо – від прем'єра Віктора Януковича, який наприкінці минулого року дуже намагався зачарувати офіційний Вашінґтон успіхами свого уряду і своєю відданістю демократії: все, мовляв, іде чудово!

Месидж Ю. Тимошенко майже діяметрально протилежний: все йде не так, як треба, тому належить довести ще не завершену Помаранчеву революцію до її логічного кінця, до перемоги – задля відвернення великих внутрішнніх і зовнішніх загроз, перед якими сьогодні опинилася Україна. Зовнішня – з боку Росії, точніше – її президента, котрий кровно зацікавлений до закінчення своєї каденції повалити демократію в Україні. Ю. Тимошенко гостро наставлена проти спроб Москви заволодіти українською газотранспортною системою.

До внутрішніх загроз вона цілком справедливо зарахувала шкідливу для України діяльність деяких

Юлія Тимошенко виступає на зустрічі з громадськістю у Вашінґтоні.
Фото: Яро Бігун

міністрів в уряді В. Януковича, зокрема міністра палива і енерґетики Юрія Бойка і віце-прем'єр-міністра Миколу Азарова, який вже й не дуже приховує своєї незичливости до незалежної Української держави і готовий затягнути її в створене Москвою сильце – Єдиний економічний простір. „Я хочу усім нагадати, що Єдиний економічний простір – це не тільки зона вільної економічної торгівлі. Це створення наддержавного органу, якому передається значна частина суверенітету країн, котрі входять в ЄЕП. І цей орган матиме повноваження приймати рішення щодо всіх питань – від фінансової, грошово-кредитної до митної політики. При цьому Україна в процесі прийняття рішень буде мати 11 відсотків, а Російська Федерація – понад 80 відсотків...Чи це майбутнє, яке омріяли десятки поколінь, яке вибороювали справжні патріоти України?", – сказала Ю. Тимошенко.

Очевидно, що не розходяться погляди американських політиків і свідомого українства в Україні й щодо цього висновку Ю. Тимошенко: що уряд В. Януковича, і в цілому Партія

(Закінчення на стор. 3)

Зліва: члени Конґресу США Марсі Каптур, Сандер Левін, Моріс Гинчі і Ю. Тимошенко. Фото: Христина Лев

Україна вшанувала Романа Шухевича

КИЇВ. — 5 березня, Україна вшанувала пам'ять Головного командира УПА Романа Шухевича, який 57 років тому героїчно загинув у бою з московськими окупантами у селі Білогорща біля Львова. Українці прийшли на київський Майдан Незалежности вшанувати його пам'ять, зформували колону і вирушили до Софіївської площі, де відбулося віче. Вшанування пам'яті Р. Шухевича розпочалось з молитви та виконання Гимну ОУН „Зродились ми великої години". Віче завершилося виконанням гимну „Ще не вмерла Україна" (у його повному варіянті).

Раніше обласна рада Івано-Франківщини звернулася до Президента України з закликом присвоїти звання Героя України посмертно Головному командирові УПА генералові Р. Шухевичові. Львівська облрада просила В. Ющенка, Верховну Раду і Кабінет міністрів оголосити 2007 роком Р. Шухевича й О. Ольжича. Також і Тернопільська облрада звернулася до Президента з проханням присвоїти звання Героя України Р. Шухевичеві. Івано-Франківська облрада неодноразово просила В. Ющенка визнати УПА воюючою стороною в Другій світовій війні.

Р. Шухевич народився в 1907 році. У 1938 році створив Генштаб національної оборони Карпатської України. У 1940 увійшов до складу „Крайового проводу" - керівної групи ОУН-Б. У червні 1941 року – до складу уряду Української держави на чолі з Ярославом Стецько. На початку 1942 року почав на Волині підпільну антинімецьку діяльність. На початку 1943 року призначений начальником Головного військового штабу УПА. У грудні 1943 року на Третьому надзвичайному з'їзді ОУН обраний Головним командиром УПА, яка вела партизанську війну проти радянських каральних органів. У липні 1944 року обраний керівником Генерального секретаріяту УГВР, а також секретарем з військових справ і головнокомандуючим УПА. 5 березня 1950 був вбитий аґентами НКВД. *(„Кореспондент", Київська організація Всеукраїнського об'єднання „Свобода")*

Роман Шухевич

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко звинувачує уряд і коаліцію

КИЇВ. — Кабінет Міністрів і владна коаліція в парляменті ухвалюють рішення „настільки недостатньо обмірковані, що вони можуть ґрунтуватися тільки на емоціях і бажанні якоїсь примітивної помсти", сказав 28 лютого Президент України. Главу держави непокоїть, що деякі з цих рішень, здається, ухвалені з огляду на інтереси Кремля. „Такі рішення не сприяють розвиткові взаємин, коли вони не ґрунтуються на національних інтересах України. Деякі урядовці не керуються законами України й політикою держави в галузі оборони й безпеки. Мені часто здається, що дехто з цих політиків боїться відійти від стереотипу. Протягом багатьох років вони не мали можливостей формувати національні інтереси відверто й незалежно від географічних ліній. На жаль, багато їхніх кроків ґрунтуються на ідеології того періоду, коли України не була вільною й незалежною. Ні Україна, ні Росія не потребують такої політики", – наголосив він. Президент водночас звинуватив прем'єр-міністра Віктора Януковича в тому, що він не виконав „жодного положення" Універсалу національної єдности. В. Ющенко також звинуватив уряд у тому, що той „дуже часто зневажає закони й Конституцію". Натомість радник прем'єр-міністра В. Януковича на громадських засадах, народний депутат від Партії Реґіонів Ганна Герман у відповідь заявила, що Кабінет міністрів тільки виконує обіцянки, які партія давала своїм виборцям. Вона водночас звинуватила В. Ющенка в „надмірній реакції". *(Радіо „Свобода")*

Опозиція об'єднується в регіонах

КИЇВ. — Провідники опозиційних бльоків - „Наша Україна" та БЮТ Віктор Балога та Юлія Тимошенко 6 березня оголосили про підписання угоди про співпрацю між партійними структурами у місцевих та обласних Радах. Метою такої угоди, як сказала депутат від Нашої України в парляменті Ксенія Ляпіна, є впорядкування праці опозиційних бльоків на всіх рівнях, оскільки у багатьох радах депутати, що обирались від БЮТ та „Нашої України", співпрацюють з фракціями правлячої коаліції. Підписання відбувається на тлі загострення протистояння між опозицією та антикризовою коаліцією довкола доцільности передчасних парляментських виборів та скасування політичної реформи. Від правлячої коаліції лунають звинувачення на адресу опозиції у спробах державного перевороту. В той таки час перший заступник голови парляменту Адам Мартинюк сказав, що підстав для проведення позачергових виборів наразі немає. А міністер юстиції Олександер Лавринович вважає, що сьогодні немає правових підстав для розпуску парляменту. На розпускові Верховної Ради та проведенні позачергових парляментських виборів наполягає Бльок Юлії Тимошенко та „Наша Україна". *(ББС)*

Обговорили ситуацію в Україні

КИЇВ. — Прем'єр-міністер Віктор Янукович і доповідачі контрольного комітету Парляментської асамблеї Ради Европи Гане Северинсен і Рената Вольвенд 5 березня обговорили ситуацію в Україні. Вони обговорили це на зустрічі в Києві. В. Янукович зазначив, що це досить тривала візита і йому цікаво почути їхню точку зору. Прем'єр запевнив співбесідниць у стабільності політичної й економічної ситуації в Україні. Він також зазначив, що висловлювання деяких політичних сил і окремих політиків про необхідність проведення передчасних парляментських або президентських виборів не мають під собою ніяких законних підстав. Співдоповідачі згаданого комітету ПАРЕ перебувають з візитою в Україні з кінця лютого. Основне питання аналізи – запровадження в Україні політреформи. У січні Г. Северинсен і Р. Вольвенд оприлюднили свій звіт, у якому зазначили, що влада України не здатна забезпечити верховенство права й прозорість управління на всіх рівнях. *(„Українські новини")*

Президент повторно вніс кандидатури

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 28 лютого повторно вніс до Верховної Ради кандидатури Володимира Огризка на посаду Міністра закордонних справ та Віктора Короля – на посаду голови Служби безпеки України. Кандидатуру В. Огризка внесено згідно з пунктом 10 частини першої статті 106 та частини четвертої статті 114 Конституції України, кандидатуру В. Короля – згідно з пунктом 14 частини першої статті 106 Конституції України. Оголошувати обидва подання на засіданні парляменту Президент уповноважив свого представника у Верховній Раді Романа Зварича. *(Пресова служба Президента)*

Нова угода Україна-ЕС – у центрі уваги

БЕРЛІН. — Прем'єр-міністер України Віктор Янукович 1 березня здійснив одноденну робочу візиту до Берліну. У рамках візити глава українського уряду провів зустріч з канцлером Німеччини Анґелою Меркель, з представниками ділових кіл та взяв участь у міжнародній конференції, де виклав власне бачення розвитку взаємин України та Европейського союзу. У фокусі переговорів В. Януковича з канцлером ФРН Анґелою Меркель була нова поглиблена угода про партнерство та співробітництво між Україною та ЕС, праця над якою розпочалася 5 березня. У Берліні В. Янукович заявив – офіційний Київ не змінює своїх плянів набуття повноправного членства в ЕС. „Для України є і залишається першочерговим інтеґрація в Европейський союз. Головне, що ми отримали сиґнал, що двері Европейського союзу для України є відчиненими, і це буде викладено в угоді на майбутні 10 років". Втім, канцлер ФРН конкретизувала, що перспектива членства України в ЕС в новій угоді прописана на буде. Метою нового документу буде поступове створення зони вільної торгівлі між Україною та Евросоюзом. Для цього Німеччина готова підтримувати трансформаційні процеси в Україні та її вступ до СОТ. В. Янукович наголосив також, що Україна зацікавлена у співпраці з НАТО, водночас членство в альянсі вирішуватиметься на всенародному референдумі. Глави урядів обох держав поки не мають єдиної позиції в питанні спільних енерґетичних проєктів. Відповідні переговори в Києві проведе міністер економіки ФРН Міхаель Ґлос, який наприкінці травня відвідає Україну. А восени цього року в Києві відбудуться українсько-німецькі урядові консультації. *(„Німецька хвиля")*

Ю. Луценко і Т. Стецьків готують „Марш справедливости"

ТОРОНТО, Канада. — Провідники громадянського руху „Народна самооборона" Юрій Луценко і Тарас Стецьків перебувають у Канаді на запрошення Світового Конґресу Українців. 3 березня вони взяли участь у ювілейному засіданні, присвяченому 40-ій річниці Світового Конґресу Українців, де Ю. Луценко був головним доповідачем. У своєму виступі він наголосив на необхідності об'єднання зусиль усіх демократичних сил України. Учасники засідання, в свою чергу, висловили побажання здійснити ці слова на ділі, а не залишати їх на папері. Український народ не може жити чотири роки під правлінням влади, „побудованої на основі брехні та зради". В той же час він наголошує, що негайні вибори не є самоціллю для його команди. Провідник „Народної самооборони" наголосив, що правильним було б спочатку прийняти нову редакцію Конституції, яка б унеможливлювала різні трактування задля узурпації влади наступними переможцями, а забезпечувала остаточний балянс гілок влади. І тільки після цього, впевнений Ю.Луценко, на основі відкритих партійних списків треба провести вибори рад усіх рівнів. Окрім того, Ю.Луценко та Т. Стецьків взяли участь у засіданні оргкомітету з вшанування пам'яті жертв Голодомору. Українські гості також були ознайомлені з працею кредитових спілок українців у Канаді, які є ефективною формою самоорганізації української діяспори. *(УНІАН)*

Україна і Европейський союз: перше коло переговорів

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Україна і Европейський союз почали переговори про нову, поглиблену угоду. Перше коло цих переговорів відбулося в понеділок, 5 березня, у Брюселі. Комісар ЕС з зовнішніх взаємин і політики сусідства Беніта Ферреро-Вальднер наголосила, що нова угода не буде угодою про асоційовані взаємини і що її укладатимуть у рамках Европейської політики сусідства, яка не передбачає вступу до Евросоюзу. Водночас, додала комісар, „майбутнє неможливо визначити наперед". Майбутня угода має натомість передбачити можливість створення між ЕС і Україною зони вільної торгівлі. „Вважаю, що це важливий крок, щоб наблизити Україну до нас, і це, звичайно, буде дуже важливий сиґнал також про наше бажання поглибити взаємини з цією країною". Переговори про нову угоду мають закінчитися в середині наступного року. Термін чинності нинішньої угоди про співпрацю ЕС і України збігає в лютому наступного року. *(Радіо „Свобода")*

Україна не визнала виборів в Абхазії

КИЇВ. — Україна приєдналася до заяви Евросоюзу про невизнання парляментських виборів у самопроголошеній Абхазії. Европейський союз не визнає леґітимними вибори 4 березня у сепаратистському реґіоні Ґрузії, мовиться в заяві Німеччини від 5 березня, яка головує нині в ЕС. Евросоюз „цілковито підтримує" територіальну цілісність Ґрузії в її міжнародно визнаних кордонах. Перш ніж вибори в Абхазії зможуть вважатися чинними, всім біженцям з реґіону мають надати можливість повернутися додому, наголошено в заяві. Внаслідок абхазько-грузинського воєнного конфлікту на початку 1990-их років і подальшої політики влади реґіону його вимушено залишила майже половина населення, переважно тамтешні грузини. *(Радіо „Свобода")*

Українці не вірять міліції

КИЇВ. — 51.7 відс. українців вважають, що найкорумпованішим органом влади є міліція. Про це свідчать висліди соціологічного дослідження, проведеного Київським інститутом проблем управління ім. Горшеніна. На другому місці за корумпованістю стоять суди – 49.4 відс. За ними йде прокуратура – 39.9 відс., Верховна Рада України – 38.5 відс., митниця – 36.7 відс., місцеві органи влади – 35.5відс. і Кабінет міністрів – 31.4 відс. Секретаріят Президента найбільш корумпованим вважають 19.1 відс. опитаних, СБУ – 15.4 відс. Не дали відповідь на це запитання 13 відсотків. На запитання, наскільки поширеним є хабарництво в цілому по Україні, відповіли, що воно є дуже поширеним, 40.1 відс. опитаних. При цьому на запитання, чи варто найближчим часом чекати гучних антикорупційних справ і арештів посадовців у владних структурах за звинуваченнями в корупції, 58.3 відс. відповіли, що не варто чекати, 13.4 відс. вважають, що можна чекати, і не відповіли на це запитання 28.3 відс. опитуваних. Опитування проводилося з 12 по 25 лютого в 143 населених пунктах. Були опитано 2,012 осіб у віці від 18 років. *(„День")*

Протест перед Генеральним консульством Росії

СИМФЕРОПІЛЬ. – 1 березня кілька десятків активістів правих партій протестували перед будинком Генерального консульства Росії – проти втручання російських посадовців і депутатів у внутрішні справи України. „Лужкова – геть! Лужков – персона нон-ґрата!", – скандували люди у зв'зку з тим, що посадник Москви Юрій Лужков нахабно втручається у внутрішні справи України і своїми висловлюваннями дестабілізує політичну ситуацію у Криму. Пікетувальники спробували передати ухвалену під час акції резолюцію до Генконсульства, однак, міліція не пропустила їхніх представників, заявивши, що дипломатична установа не працює. Тоді учасники протесту перейшли до Постійного представництва Президента України в Криму, де передали звернення до Віктора Ющенка з вимогою оголосити Ю. Лужкова персоною нонґрата в Україні. *(Радіо „Свобода")*

Ю. Тимошенко поклала квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінґтоні. Фото: Яро Бігун

В залі лунають оплески в честь Ю. Тимошенко. Фото: Христина Лев

Ю. Тимошенко і „міністер закордонних справ" у її тіньовому уряді Григорій Немиря. Фото: Х. Лев

Ю. Тимошенко під час виступу у Пресовому клюбі американської столиці. Фото: Х. Лев

Америка ...

(Закінчення зі стор. 1)

Реґіонів як носій ідеології малоросійства, загрожують тій перспективі розвитку, яку відкрили демократичні революції в Україні і Грузії. Саме з цієї загрози, на думку провідниці БЮТ, випливає необхідність позачергових парляментських виборів – як засобу законного відібрання влади від „антикризової коаліції", котра насправді є джерелом перманентної кризи в країні. Можливо, позицію Ю. Тимошенко слід розуміти, як готовність опозиційних сил України зробити остаточний зовнішньополітичний вибір – орієнтацію на Европу і США, замість хитромудрої „багатовекторности", яка дотепер ні в економічному, ні в політичному сенсі не посилила Україну. Це та позиція, яку, швидше за все, добре сприйме Вашінґтон – на відміну від Москви, зацікавленої в дальшій українській зовнішньополітичній невизначености.

У деяких відгуках на цю візиту зазначається, що американські офіційні чинники, передусім цінуючи стабільність у світі, не виказували ніякого ентузіязму з приводу пляну Ю. Тимошенко сприяти умовам, котрі приведуть до позачергових парляментських виборів. Вже пізніше, після всіх зустрічей, відповідаючи на запитання кореспондента „Голосу Америки" Зорeслава Байдюка – „Чи не вважаєте Ви, що така пропозиція може відлякати як ак американський уряд, так і американських підприємців, інвесторів, які вже стомилися від постійної нестабільности в Україні?", головна українська опозиціонерка сказала: „Якщо хтось може назвати сьогодні політичну ситуацію в Україні стабільною, то це точно буду не я. Я певна, що ми маємо усі ознаки глибокої конституційної кризи, яка виявляється в радикальному протистоянні різних гілок влади, коли вони, обрані загальнонаціонально, сповідують різні стратегії руху України, тому це неможливо назвати стабільністю".

Не виключено, що саме про проблему внутрішньої стабільности в Україні йшла мова під час зустрічі Ю. Тимошенко з віце-президентом Р. Чейні і радником Президента Дж. Буша з питань національної безпеки Стівеном Гедлі. Оскільки ці розмови відбувалися без представників преси, залишається зацитувати саму Ю. Тимошенко: „З обох зустрічей я отримала один висновок – у США розуміють всі проблеми, які супроводжують політичне життя України. І наскільки було зрозуміло з розмови, будуть підтримувати демократичний розвиток України, кроки на збереження і посилення національної незалежности і диверсифікацію постачання енерґоносіїв... І неправда, що світ втомився чи розчарувався Україною. Її сприймають як провідника в реґіоні. Я не побачила жодного розчарування, а побачила зацікавлення всім, що відбувається в Україні...".

Також без репортерів, вже у Капітолії, відбулася зустріч Ю. Тимошенко з членами вашінґтонської Української Групи. Але опісля мала місце й відкрита, вільна розмова, в одній з кімнат Конґресу, з представниками української громадськости США. Були там щиро ностальгійні вигуки: „Юля! Юля!" і „Разом нас багато – нас не подолати!". Журналісти, які в різних засобах масової інформації звітують про візиту Ю. Тимошенко до США, помітили такий нюанс: виступаючи в Центрі стратегічних та міжнародних досліджень, провідниця БЮТ твердо стояла на боці Віктора Ющенка, гостро критикувала „реґіоналів", котрі заповзялися позбавити Президента найважливіших повноважень. А вже ось в розмові з представниками української діяспори вона – легенько так! – нарікала на Президента, який, мовляв, не повинен був відсилати у відставку її уряд, не повинен був віддавати Україну на поталу тим, проти кого вибухнув революційний Майдан. „Україну є кому руйнувати і забирати надбання, але ми не маємо права допускати таких людей до Президента", – сказала Ю. Тимошенко. Втім, ці слова також є непоганим прикладом інтеліґентної критики, бо коли добре у них вникнути, то мусимо дійти висновку, що допускати чи не допускати негідних людей до Президента – це діло самого Президента.

П. Ч.

Момент після виступу Ю. Тимошенко на конференції „Комітету консервативної дії". Зліва: Мет Санчез, Ю. Тимошенко і член редакції газети „Wall Street Journal" Джан Фанд, який вручив провідниці БЮТ нагороду за розвиток демократії в Україні. Фото: Я. Бігун

На зустрічі з Ю. Тимошенко зліва: Тамара Ґалло-Олексій, Сергій Жихарєв, Михайло Савків, Ігор Ґавдяк, Адріян Підлуський, Андрій Бігун. Фото: Х. Лев

АМЕРИКА І СВІТ

Іран візьме участь у конференції стосовно Іраку

ТЕГРАН, Іран. — Іран підтвердив свою участь у конференції щодо ситуації з безпекою в Іраку, заявив 7 березня іранський міністер закордонних справ Манучер Мотакі. Делеґацію країни очолить заступник голови МЗС з правових питань та закордонних справ Абас Арагчхі. М. Мотакі зазначив, що Іран братиме участь у конференції, щоб допомогти іракському урядові та народові. На конференції, що відбудеться у Багдаді 10 березня, будуть присутні також представники п'ятьох країн-постійних членів Ради Безпеки ООН і держави-сусіди Іраку. *(Радіо „Свобода")*

Л. Либі визнали винним

ВАШІНҐТОН. — Лава присяжних 6 березня визнала 56-річного Луїса Либі, колишнього радника віцепрезидента Ричарда Чейні, винним за чотирма з п'яти статтей звинувачувального акту. Його судили за неправдиві свідчення та чинення перешкод правосуддю під час слідства у справі незаконного розсекречення інформації. Л. Либі засуджено за надання брехливих свідчень лаві присяжних та слідчим ФБР, які намагалися з'ясувати, хто саме розсекретив таємного службовця ЦРУ – Валері Плейм. В. Плейм – дружина колишнього дипломата Джозефа Вілсона, який відкрито критикував Уряд Президента Буша за безпідставність розпочатого 2002 року військового вторгнення до Іраку. Рішення 11 присяжних було зачитане 6 березня у Вашінґтоні, після 10 днів обговорень справи. 56-річному Л. Либі загрожує 30 років ув'язнення і накладення кари розміром у понад мільйон долярів. *(Радіо „Голос Америки")*

США та КНДР: зустріч в Ню-Йорку

НЮ-ЙОРК. — 6 березня розпочались переговори, які повинні започаткувати процес стабілізації взаємин між США та Північною Кореєю. В них беруть участь заступник Держсекретаря США Крістофер Гіл та заступник міністра закордонних справ Північної Кореї Кім Ге Ґван. Ця зустріч є частиною угоди, погодженої три тижні тому на шестисторонніх переговорах, згідно з якою Пхеньян пообіцяв закрити свій головний ядерний реактор. Це буде першим кроком Північної Кореї на шляху до згортання своєї ядерної програми в обмін на допомогу. Натомість Пхеньян отримає енерґетичну та економічну допомогу від США, Китаю, Росії, Японії та та Південної Кореї. К. Гіл та Кім Ге Ґван обговорять, яким чином сторони можуть відновити дипломатичні взаємини. Наступного тижня голова Міжнародного аґентства з атомної енерґії (МАҐАТЕ) Мохамед аль Барадей має відвідати Північну Корею. *(ББС)*

В Естонії перемогла партія прем'єр міністра

ТАЛЛІН, Естонія. — Ґарні вислідии правих партій на загальних виборах в Естонії дають можливість для формування нової правлячої коаліції країні. Остаточні вислідии виборів у неділю, 4 березня, дали Партії Реформ прем'єр міністра Андруса Ансіпа майже 28 відс. голосів, і лише трохи менше – її теперішньому партнерові з коаліції, Центристській партії. Але обидва партнери під час передвиборчої кампанії не погоджувались щодо економічної політики. У виборчій кампанії, де домінували питання економіки та податків, дані засвідчують, що найвирогіднішим вислідом стане зміцнення позицій правлячої ліво-центристської коаліції. Як право-центристська Партія Реформ прем'єр міністра А. Ансіпа, так і ліва Центристська партія здобули велику кількість місць, але кращий, ніж попередньоочікували, вислід головної націоналістичної партії, „Батьківщина - Республіка", яка посіла третє місце, дає нагоду партії Реформ створити нову лише праву коаліцію. Але в парляменті також відбулась невелика зміна - прихід нової політичної партії, Естонської Зеленої Партії, яка здобула трохи більше 7 відс. голосів. *(ББС)*

У ніч з 10 на 11 березня впровадується літній відлік часу, для чого треба стрілку годинника перевести на годину вперед.

Економіка США – „у доброму стані"

ВАШІНҐТОН. — Голова Федерального резервного банку (ФРБ) Сент-Луїсу Віліям Пул заявив, що не чекає рецесії в США, додавши, що фінансові ринки, судячи з усього, „з ним згодні". Крім того, він повідомив, що останню динаміку на ринках поки не можна точно пояснити. „Я, а також, на мій погляд, більшість експертів, як в уряді, так і поза ним, не бачимо рецесії на горизонті", – сказав він. Раніше В.Пул також зазначив, що низька інфляція повинна бути основною метою центральних банків. При цьому він додав, що низькі ціни допомогли економіці США впоратись зі спадом на ринку житла. „Ми не бачили значного неґативу від завершення буму на житловому ринку", – сказав В. Пул. Думку президента ФРБ Сент-Луїсу поділяє і секретар Економічного департаменту США Генрі Полсон. Він переконаний, що американська економіка перебуває в доброму стані, і їй не з агрожує рецесія. *(УНІАН)*

Внаслідок рейду НАТО загинули цивільні афганці

ВАШІНҐТОН. — У неділю, 4 березня, під час перестрілки між американськими силами і бойовиками загинуло щонайменше дев'ятеро цивільних осіб. Бій розпочався після того, як нападник-смертник на замінованому автомобілі протаранив американську автоколону. Афганці, обурені випадком, вигукували антиамериканські гасла. Афганський уряд повідомив про загибель дев'ятьох цивільних у вислідi авіорейду НАТО в північно-східній провінції Каписа. Серед загиблих – п'ятеро жінок і троє дітей. Командування США розслідує обставини випадку. За офіційними даними, повітряний удар проведено після атаки бойовиків на сили альянсу у цьому районі. *(Радіо „Голос Америки")*

ЕС зменшує кількість миротворців в Боснії

СТРАСБУРҐ, Франція. — Через 11 років після завершення війни у Боснії-Герцеґовині Европейський союз оголосив велике зменшення свого мироносного контингенту в тій колишній юґославській республіці. Контингент упродовж кількох місяців буде зменшений на дві третини, і в його складі залишаться лише 2.5 тис. військових. Британія оголосила, що виводить з Боснії більшість зі своїх 630 вояків. Колишній командувач британськими миротворчими силами в Боснії полковник Боб Стюарт сказав: „Балкани досі подібні до пляшки лимонади, яку струшують зі закритим корком. Все виглядає спокійно, але якщо цю пляшку відкоркувати, вона може вибухнути. Я не скажу, що таке ж станеться, коли з Балканів виведуть багатонаціональні сили, але це можливо. Наука, яку ми тут здобули, полягає у тому, що якщо Европа і решта світу не будуть виявляти зацікавлення до того, що відбувається на Балканах, це може статися знову". Керівник об'єднаного президентства Боснії Небойша Радмановіч каже, що республіка тепер сама може ґарантувати свою стабільність. У боснійській війні загинули понад 100 тисяч осіб. *(ББС)*

Помер Артур Шлезінґер

НЮ-ЙОРК. — Один з найбільш відомих американських істориків Артур Меєр Шлезінґер-молодший помер 28 лютого у віці 89 років у нюйоркській лікарні від серцевого нападу. А. Шлезінґер написав понад 20 книг про внутрішню і зовнішню політику США. Він двічі удостоювався найпрестижнішої американської літературної нагороди – Пулітцерівської премії. А. М. Шлезінгер-мол., – одна з найбільш помітних постатей в американській історичній науці XX сторіччя. Закінчивши Гарвардський університет у 1938 році, він уже через рік видав свою першу книгу, у 1945-му одержав свою першу Пулітцерівську премію, а в 1946-му повернувся в alma mater професором. Зформувавшись в роки рузвельтовського „нового курсу", А. Шлезінґер на все життя залишився прихильником поглядів, які властиві лівому крилові Демократичної партії. У 1947 році він ввійшов в орґкомітет організації Американці за демократичні дії, у 1950-ті був одним з найактивніших борців проти маккартизму, а з 1957-го по 1960 рік випустив у світ три томи свого дослідження про епоху Ф. Д. Рузвельта, які аж до наших днів вважалися найбільш вдалим досвідом вивчення того періоду американської історії. У 1960 році А. Шлезінґер став помічником сенатора і кандидата в президенти США Джона Кенеді. У 1961 році він залишив катедру в Гарварді і перейшов на працю в апарат Білого Дому. А. Шлезінґер був поруч з президентом усі 1036 днів його управління країною; у 1965 році він опублікував присвячену подіям того часу книгу „Тисяча днів", яка принесла авторові другу Пулітцерівську нагороду. *(„Кореспондент")*

Елізабет Тейлор відсвяткувала свій ювілей

ЛАС-ВЕҐАС, Нев. — Леґендарна голівудська актриса Елізабет Тейлор відсвяткувала свій 75-ий день народження. Святкування відбувалося в готелі „Рітц-Карлтон" 25 км. на схід від Лас-Веґас в штаті Невада. Привітати велику актрису приїхали 75 запрошених. Список гостей, відповідно до побажань іменинниці, зберігається в таємниці. Володарка двох премій Американської академії кіномистецтва – „Оскара" – Е. Тейлор знялася в 69 фільмах, включаючи такі шедеври, як „Кішка на розжареному даху", „Батерфілд, 8", „Хто боїться Вірджинії Вулф" і „Клеопатра". Американський інститут кінематографії назвав Е. Тейлор однією серед найбільших кіноактрис всіх часів. Е. Тейлор народилася 27 лютого 1932 року в Лондоні в сім'ї вихідців із США Френсиса Тейлора і актриси Сари Вамбродт. Напередодні Другої світової війни сім'я повернулася до Америки, де маленька Ліз незабаром почала зніматися в кіно. *(Інститут Масової Інформації)*

Гілларі Клінтон несумлінно сплачує податки

ВАШІНҐТОН. — Американський сенатор Гілларі Клінтон, яка є кандидатом у президенти США, не згадала у своєму щорічному сенатському звіті про доходи про сімейний благодійний фонд, яким вона керує разом з екс-президентом Билом Клінтоном. Про це повідомила 28 лютого газета „The Washington Post". За інформацією видання, завдяки цьому фондові сім'я Клінтонів відрахувала понад 5 млн. долярів з суми своїх оподатковуваних доходів. Незважаючи на те, що фонд був заснований у 2001 році, Г. Клінтон жодного разу не повідомляла про нього у своїх фінансових звітах, як того вимагають парляментські правила. Як тільки представники Г. Клінтон одержали запит від видання, вони негайно внесли зміни в її фінансовий звіт. Тепер Г. Клінтон буде уважнішою... *(„Високий Замок")*

Данія гуде протестами

КОПЕНГАҐЕН, Данія. — У столиці Данії тривають безлади, на вулицях чергують сотні поліцейських. Щодоби в Копенгаґені поліція заарештовує приблизно 50-60 осіб. Таким чином число затриманих з моменту початку безладів становить понад 600 осіб. Зіткнення між демонстрантами та поліцією розпочалися 1 березня, після того, як влада спробувала звільнити будівлю молодіжної організації, що її муніципалітет продав в „інші" руки. Конфлікт довкола будинку виник ще 2000 року, коли столична адміністрація виставила будинок на продаж. Проти рішення влади виступили ліві організації: з 1982 року в будинку діяли їхні представництва. Найбільшої напруженості ситуація досягла на світанку в суботу, 3 березня, коли демонстранти забарикадували вулиці, підпалили декілька автомобілів і почали кидати в поліцейських каміння та пляшки з запалювальною сумішшю. За даними поліції, серед затриманих є не тільки данці, а також громадяни Німеччини, Швеції, Норвеґії, США. Керівництво Швеції надіслало в допомогу данській поліції броньовані мікроавтобуси. За інформацією правоохоронців, під час обшуків будинків, навколишніх шкіл і готелів заарештовано близько 100 основних організаторів безладів. Половина з них – чужоземці, котрих незабаром депортують. У грудні минулого року в Копенгаґені вже були масові протести проти конфіскації майна в однієї з організацій та передання його в інші руки. Тоді заарештували понад 300 осіб. *(„Львівська газета")*

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

„За що йому така слава?“

Р.Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – Розчарував нас – знову! – Президент Віктор Ющенко: нагородив орденом Ярослава Мудрого Михайла Потебенька, колишнього Генерального прокурора України, людини безумовно совєтської епохи, який на посаді головного слідчого України не зумів (не хотів?) розв'язати такі гучні кримінальні справи, як вбивство журналіста Георгія Ґонґадзе або замах на самого В. Ющенка, тоді ще кандидата у президенти. Але який, щоб задоволити бажання вищих осіб, знайшов спосіб посадити Юлію Тимошенко на 40 днів за ґрати шість років тому.

Після відставки з посади прокурора М. Потебенько пішов в депутати Верховної Ради за списком Комуністичної партії, про кримінальну діяльність якої чесний прокурор міг би зібрати сотні томів слідчих матеріялів...

Нагородження М. Потебенька орденом Ярослава Мудрого сприйнялося і в діяспорі, і в Україні, як щось несмачне. Юрій Луценко, колишній рівненський комсомолець, командир акції „Україна без Кучми" 2000-2002 років, далі – „польовий командир" Помаранчевої революції, якого В. Ющенко переконав стати міністром внутрішніх справ і кого за активну міністерську діяльність прем'єр-міністер Віктор Янукович позбувся з Кабміну, назвав нагородження колишнього прокурора аморальним. Виступаючи в рідному Рівному 24 лютого, Ю. Луценко – тепер провідник громадського руху „Народна самооборона" – так висловився про орден: „Для мене було моральним шоком вручення ордена Потебенькові, який є символом беззаконня". Ю. Луценко додав, що це нагородження належить до помилок Секретаріяту Президента.

Я також телефонував до Львова, де Президент В. Ющенко втішається (точніше – втішався) великою пошаною й любов'ю, і чув зідхання, які починались словом „ой", а далі – один з варіянтів: „І не питай", або „Нема про що говорити", бо мої знайомі наприкінці 2005 року мерзли на Майдані, сліпо вірячи у В. Ющенка. А наші тут, в діяспорі, де багато хто, не задумуючись, називає В. Ющенка „наш Президент", просто спантеличені. І не тільки українці. Темі Линч, якої я не знаю, але дослідження якої доводиться читати (вона працює в якомусь інституті вивчення конфліктів в Бостоні, і часто буває в Україні). Недавно вона вмістила в Інтернеті довшу аналізу нагородження М. Потебенька, базуючись на статтях вашінґтонського професора Тараса Кузя, і закінчила її риторичним запитанням: як на це зареаґував би Ярослав Мудрий, який видав першу українську книгу законів?

Я не належу до великих прихильників Т. Линч, бо вона, пишучи багато про Україну, звичайно наголошує все неґативне. Так і тут підкреслює усі криві кроки українського президента, включно з тим, що на початку каденції він обіцяв з'ясувати, хто дав наказ вбити журналіста Г. Ґонґадзе. З того часу минуло два роки, а від вбивства Г. Ґонґадзе – майже сім. Вона закидає В. Ющенкові, що він воліє примирення замість загострення стосунків. Мені не хочеться погоджуватись з Т. Линч, але в даному випадку мушу сказати, що вона може мати рацію. Два чи три рази у виступах В. Ющенка я чув згадку про французького президента де Ґоля, який ненавидів дій французьких комуністів, але не закривав їм рота, бо, мовляв, „це також Франція". Таким чином, для В. Ющенка М. Потебенько – „також Україна", і коли М. Потебенькові сповнилось 70 років (а такі дати в Україні і на решті простору колишнього Союзу дуже важливі), він погодився нагородити колишнього совєтського й українського прокурора орденом Ярослава Мудрого.

Втім, може, має рацію Ю. Луценко, коли каже, що цим орденом „Ющенка могли ... підставити". В інтерв'ю, яке Президент В. Ющенко дав газеті „Україна молода" з приводу свого дня народження, він з відчутною гіркотою в голосі сказав: „Давайте не будемо жити ілюзіями. Так, у 2005 році я був Президентом з більшими повноваженнями, але в мене не було демократичної більшости у парляменті. Те саме, власне, стосується і 2006 року". Це була відповідь на припущення журналіста, що, може, В. Ющенко мав діяти жорсткіше як президент.

Але мене не так турбує орден Ярослава Мудрого на піджаку М. Потебенька, як те, що в Україні прокуратура все ще залишається символом совєтського тоталітаризму. Однією з перших п'єс, яку поставили у Львові після чергового „визволення", тим разом – німцями, була „Тріюмф прокурора Дальського". (У своїх споминах „Літературний Львів 1939-1944," Львів: Просвіта, 1995, покійний Остап Тарнавський пише, що автором п'єси був київський письменник Кость Гупало). Головний персонаж у п'єсі – прокурор Дальський, який вособлює жорстоку совєтську тоталітарну систему. А наші дисиденти 1950-1970-их років, які пережили заслання, можуть чимало розповісти про своїх прокурорів. І 16 років після розпаду Союзу інститут прокуратури діє, як за старих совєтських часів. Поважні політики в Україні не уявляють собі життя без прокуратури. Єдиний, хто періодично нагадує, що ця інституція має бути замінена, – це юрист і народний депутат Сергій Головатий, який вже двічі був міністром юстиції і постійно воював з головними прокурорами. Так що можна сказати таке: якби українці таки взялися і змінили інститут прокуратури, може, не довелося б В. Ющенкові нагороджувати екс-прокурора М. Потебенька.

І ще такий коментар на це нагородження М. Потебенька надійшов до мене електронною поштою. Псевдо автора – Генадій Ґвинт:

В Україні нагороди
надаються для вигоди
Нагороду немаленьку
дістав теж і Потебенько.
За що йому така слава –
орден Мудрого Ярослава?
Ніде правди всім всім нам діти,
тяжко це все зрозуміти.
Нерозумні нагороди
роблять Україні шкоди.

Про вшанування пам'яті Петра Григоренка

З метою вшанування пам'яті видатного правозахисника, учасника дисидентського руху, одного з засновників Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінських угод Петра Григоренка та з нагоди 100-річчя від дня його народження постановляю:

1. Кабінетові Міністрів України розробити у місячний термін, за участю Національної академії наук України, Української Гельсінської спілки з прав людини та Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих, та затвердити плян заходів із вшанування пам'яті Петра Григоренка, передбачивши в ньому, зокрема:

проведення протягом вересня – жовтня 2007 року у місті Києві, інших населених пунктах, пов'язаних з життям та громадсько-політичною діяльністю Петра Григоренка, заходів, присвячених його пам'яті;

проведення у навчальних закладах, закладах культури, військових з'єднаннях і частинах тематичних заходів з популяризації його громадської та правозахисної діяльности;

карбування та введення в обіг у встановленому порядку ювілейної монети, присвяченої 100-річчю від дня народження Петра Григоренка;

випуск в обіг поштової марки і конверта, присвячених 100-річчю від дня народження Петра Григоренка, та здійснення спецпогашення поштової марки;

видання публіцистичних творів Петра Григоренка.

2. Кабінетові Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям вивчити питання про присвоєння окремим навчальним закладам та науковим установам імені Петра Григоренка, а також відповідного найменування чи перейменування в установленому порядку вулиць та площ у населених пунктах України.

3. Державному комітетові телебачення та радіомовлення України забезпечити широке висвітлення в засобах масової інформації заходів із вшанування пам'яті Петра Григоренка, організувати тематичні радіо- та телепередачі, присвячені його життю та діяльності.

Президент України
Віктор Ющенко
5 березня 2007 року

Татарстан протестує проти гніту Москви

До „Свободи" надійшло з Татарстану, Росія, звернення Татарського суспільного центру (відділення в Набережних Челнах) з приводу „Договору Татарстану з Росією". Це чи не перший прояв непокори одного з народів Російської Федерації тискові з боку Москви. Подаємо звернення з скороченнями.

У „путінської" Росії йде процес ліквідації наявних зачатків демократії, в першу чергу відносно неросійських народів. Повсюдно йде закриття ЗМІ національних республік та інших національних утворень – національних програм радіо і телебачення, газет і журналів, що видаються рідною мовою. З 1 березня 2007 р. припинено трансляція програм радіо „Свобода" татарською і башкирською мовами. Державна дума Росії заборонила переклад татарської писемности на латинську графіку, Міністерство освіти Росії перешкодило відкриттю Татарського національного університету. Під тиском Москви в Татарстані закриваються татарські школи і окремі кляси. Татарські діти позбавляються можливости вивчати свою рідну мову навіть в школах Татарстану, не говорячи вже про реґіони Росії. Якщо татари, що є другим за чисельністю народом РФ після росіян, перебувають в такому становищі, то що можна сказати про інші, менш численні народи Росії? Башкири, чуваші, марі, мордва, удмурти, народи Кавказу, Сибіру, ще більш безправні в національному відношенні (...).

На стінах будинків все частіше стали з'являтися гасла: „Росія – для росіян!", „Очистимо Росію від неросіян!". Спецслужби займаються переслідуванням суспільно-політичних і правозахисних організацій під виглядом боротьби з екстремізмом і тероризмом. Тепер шовіністи Москви озброїлися проти „Договору Татарстану з Росією про взаємне делеґування повноважень". Рада Федерації Росії його відхилила (...).

Ми закликаємо весь багатонаціональний народ Татарстану бойкотувати майбутні вибори в Державну думу і президента Росії на знак протесту проти утиску невід'ємних національних прав народів Росії (...). Співвітчизників, які проживають за кордоном, закликаємо виступити на захист Договору, звернутися до керівників своїх країн з тим, щоб вони вплинули на керівництво Росії і засудили його дії (...).

Для великої багатонаціональної, багатопрофільної країни немає нічого небезпечнішого, ніж намагатися на всіх розробити загальний реґлямент, „всіх стригти під одну гребінку".

Це звернення прийняте на щотижневих загальноміських зборах Татарського суспільного центру (відділення в Набережних Челнах).

Рафіс Кашапов,
голова відділення
Татарського суспільного центру

ЦИТАТА ТИЖНЯ

Проблема України в тому, як стати комфортною країною без героїчної боротьби. Комфорт – це можливість жити своїм особистим життям, не думаючи про те, яке прізвище президента, що робить парлямент. Комфорт – це можливість виїхати з країни і повернутися в неї. Комфорт – це можливість читати те, що ти вважаєш за потрібне для себе читати, чи не читати. Комфорт – це нормальне життя европейської країни".

Семен Глузман, відомий лікар-психіятр та громадський діяч, поет і публіцист *(з виступу на Бі-Бі-Сі).*

Позачергові вибори: так чи ні?

В Україні триває певне напруження, пов'язане з намірами певних політичних сил ініціювати відставку нинішнього складу парляменту і провести позачергові вибори у Верховну Раду. Хоча така подія була б явно не в інтересах правлячої коаліції, проте б давала реґіоналам можливість здобути на перевиборах таку більшість, щоб отримати 300 і більше депутатських місць, отож здобути набагато більше повноважень... Ніби й немає офіційних оголошень про вибори, але на вулицях Києва почали з'являтися аґітаційні намети різних політичних угруповань, що свідчить про одне – політики наче прокинулися після тривалої сплячки та раптом згадали кодове слово – „виборець". Реґіонали поновлюють свої виборчі бюра, готуючись до нової кампанії.

У газеті „День" 21 лютого оглядач Олена Яхно відзначає, що багато політичних сил плянують весняний наступ на уряд В. Януковича, передусім – Бльок Юлії Тимошенко, частина „Нашої України", „Народна самооборона". Провідник Української Народної Партії Юрій Костенко заявив, що партії правого напрямку незабаром об'єднаються для створення нового політичного угруповання „Українська правиця", яке і буде в аванґарді весняних подій.

Якщо перевибори відбудуться, то кому вони підуть на користь? Швидше за все, у виграші від проведення позачергових виборів залишаться БЮТ і Партія Реґіонів. Для соціялістів і комуністів ці вибори можуть стати останніми в історії, оскільки, згідно з опитуваннями, вони не „дотягують" навіть до тривідсоткового прохідного бар'єру. Не краще складаються справи в „Нашої України". Низька популярність її серед виборців стримує Віктора Ющенка від до розпуску Верховної Ради. Хібащо БЮТ погодиться піти з „Нашою Україною" одним списком (певні кроки до цього вже зроблені – тепер БЮТ і „Наша Україна", як ніколи, демонструють свою єдність). Посилила політичну активність Юлія Тимошенко. Зміцненню її позицій сприяла візита до США, зустрічі з урядовцями і українськими діячами. Атмосфера візити разюче відрізнялася від недавнього перебування Віктора Януковича, котрий наразі вдається тільки до таких сумнівних, дій як надання йому вченого ступеня доктора наук та активних подорожей в Україні. Ю. Тимошенко заявила, що БЮТ ставить за мету усунути від влади людей, які щодня руйнують Україну. При цьому вона не дуже поспішає підтримати „Нашу Україну" і В. Ющенка, використовуючи їх тільки для досягнення власної мети – повернення до влади з повними повноваженнями. Водночас формальних причин розпускати парлямент покищо немає. Конституція передбачає його розпуск тільки в разі неможливости утворити коаліцію фракцій, зформувати уряд, розпочати пленарні засідання. Виборці теж добре розуміють, що у висліді перевиборів до Верховної Ради увійдуть ті самі особи, а вартість нових виборів перевищить 355 млн. гривень. Тому 62 відс. громадян України, за даними соціологічної аґенції „Research & Branding Group", не хочуть розпуску ВР і нових виборів.

Коаліція стривожена – якщо БЮТ досягне розпуску ВР, доведеться їм організовувати новий Майдан за участи ПР, Комуністичної партії України і Соціялістичної партії. Але тоді й БЮТ покличе своїх прихильників на вулицю. До чого призведе таке протистояння?

Президент В. Ющенко, згідно з його вдачею, вважає, що найкраще „сісти за стіл переговорів, не сваритися, коректно звертатися один до одного, не переходити межу моралі", адже мова йде не про особисті, а про національні інтереси. Така позиція Президента, без сумніву, влаштовує його супротивників – реґіоналів.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00 на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осцісланська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

БЕРЕЗЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Андрій, але не святий...

Цей тиждень в нашій історії пов'язаний з трагічною подією: 8 березня 1169 року московський князь Андрій Боголюбський зруйнував Київ.

Онук Володимира Мономаха і син ростово-суздальського князя Юрія Долгорукого був вельми неоднозначним діячем, російська і українська історіографії оцінюють його по-різному. Для росіян Андрій – будівничий великоросійської централізованої держави, ледве не святий, про що має свідчити його прізвисько. Для нас він – руїнівник і злодій, котрий вкрав з Вишгороду ікону Божої Матері, й відтоді вона, ця велика київська святиня, перейменована на Володимирську, все ще перебуває на російській землі.

Юрій Долгорукий тричі нападав на Київ, поки не посадив у Вишгороді на княжий престол сина. Але північно-холодна і жорстока Андрієва душа зле чулася на сонячних дніпрових горах. Всупереч волі батька він залишає Вишгород, щоб княжити у Суздалі і Ростові, а відтак береться завойововувати сусідні князівства. У боротьбі за Новгород він застосував спосіб, котрим через багато сторіч Москва знищила багато мільйонів українських селян, – голод.

Василь Ключевський у своєму ґрунтовному дослідженні „Про російську історію" пише: „З часу своєї втечі з Вишгороду в 1155 році Андрій протягом майже 20-річного безвиїзного сидіння у своїй волості влаштував там таку адміністрацію, що відразу після його смерти настала цілковита анархія: скрізь відбувалися грабежі і вбивства...

Жодна княжа смерть не супроводжувалася такими ганебними явищами. Їх джерело слід шукати у поганому оточенні, яке створив собі князь Андрій своїм сваліллям і зневагою до людей і до звичаїв...".

Згідно з головними мітами російської історичної науки, Андрій Боголюбський, проголосивши себе великим князем всієї землі Руської, започаткував новий державний лад – самодержавність, й саме цю ідею пізніше сприйняла й успішно втілила Москва, засновником якої вважається Андріїв батько – Юрій Долгорукий. Перенісши великокняжий престол з Києва до Володимира, Андрій, мовляв, став першим, освяченим Церквою, великоросійським володарем.

Насправді все було зовсім інакше. Виникнення Москви найменшою мірою не пов'язане з русичами, зі слов'янами, тим більше – з „великоросами", яких ще не було на світі. Московія – то територія, де проживали фінські племена: мурома, весь, меря, мещера, мокша, печора, мордва, череми-си. Пише В. Ключевський: „На цьому просторі і в східній смузі Европейської Росії зустрічаємо багато річок, назви яких закінчуються на -ва: Протва, Москва, Силва, Косва і т. д. В одніеї Ками можна начілити до 20 притоків, назви яких мають це закінчення. Va по-фінськи значить вода...".

Сліди азійсько-фінського визначального впливу зберігалися в Росії ще й часів Івана Грозного, про що стверджував історик К. Валішевський: „З етнографічної точки зору, дев'ять десятих країни мали тільки те руське населення, яке залишила по собі хвиля недавнього колонізаційного руху. Не було необхідности „шкрябати" руського, щоб знайти татарина й особливо фіна. Основою населення скрізь було фінське плем'я".

Росіяни вперто не хочуть позбуватися мітів – бояться правди. На щастя, не залишилися і ніколи не залишаться байдужими до історичних істин українські дослідники.

До десятків вартісних досліджень, які з'явилися в останні роки, належить і книга Володимира Белінського „Країна Моксель", котру ми рекомендуємо нашим читачам. Її адреса в Інтернеті: http://ukrlife.org/main/evshan/moxel.htm

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Про „Свободу" мені розповіла телепрограма „Вікно в Америку"

Прошу вас і надіюсь, що ви вишлете мені газету „Свобода", хоча б один примірник. Я буду вам щиро вдячний. Це буде для мене великий подарунок до дня народження 8 березня. Допомогла мені зв'язатися з вами улюблена телепрограма „Вікно в Америку", де говорилось, що газета „Свобода" виходить українською мовою і поширюється в США, Канаді, Арґентині і Австралії, і буде розповсюджуватись в Україні. Хотів би виписати газету, а в каталозі її немає. На пошті кажуть: „Звернись в американське посольство у Києві, до Посла Вільяма Тейлора, обов'язково допоможе". Прийшла відповідь, і зараз пишу до вас. Будь ласка, опишіть умови передплати, скільки це коштуватиме і куди перечисляти гроші, бо я хочу дати замовлення.

Я пенсіонер, але ще працюю без оплати у вуличному комітеті, у мене 75 дворів, й усіх постараюся ознайомити з вашою газетою. Не виключаю, що дехто захоче виписати її. Велике спасибі вам і Президентові США Дж. Бушеві, американському народові, що підтримують нашу Україну, яка стала на шлях демократичного розвитку. Хай вас Божа Матір оберігає, а Ісус Христос здоров'я посилає!

Володимир Артемчук,
Вінниця

Від редакції: Маємо надію, що серед читачів „Свободи" є охочі передплатити тижневик УНСоюзу для Володимира Артемчука, вислати йому українську газету з Америки. Його адреса: вул. Юрія Курія, 20, кв.2, Вінниця, 21034 Ukraine.

Хрест біля пам'ятника Петровському

У ч. 7. „Свободи" було вміщено вістку Клавдії Мірецької з Дніпропетровська про встановлення Хреста в пам'ять жертв Голодомору на привокзальній площі, біля пам'ятника Григорієві Петровському, який був одним з організаторів цього страшного лиха в Україні. Письменник і журналіст Фідель Сухоніс надіслав до „Свободи" фотографію хреста, яку подаємо.

По „Свободу" приїздять з сусідніх сіл

Тижневик „Свобода" у мене і односельців не залежується на одному місці, вона завжди в дорозі. Коли прочитаю сам і прочитають члени сім'ї, передаю кожне нове число новим і новим читачам, котрі ще не знають про вашу газету, таку захоплюючу і цікаву. Про неї вже дійшли чутки і до сусідніх наших сіл, і тепер до мене приходять і приїжджають велосипедами з проханням поділитися, дати прочитати. І я залюбки зустрічаю нових членів і з радістю ділюся прочитаними примірниками. Нехай люди читають, пізнають, відкривають для себе нове слово. Бо, сказати чесно, слово неньки-України ще кульгає у нас. Ніяк за 16 років не звикнемо, що ми є, нарешті, незалежні і самостійні.

І ось „Свобода", яку мені передплатили земляки-співвітчизники, за що щиросердно я їм всім дякую, торує стежини від хати до хати, на ферми, на польовий степ, у майстерні. Бо в нашій українській пресі не зустріти такого, про що пише „Свобода".

Микола Занько,
с. Воскресенівка, Харківська обл.

„З приємністю стверджую..."

Я передплачую „Свободу" від 1964 р. Отож мав нагоду слідкувати за її розвитком. З приємністю стверджую, що газета досягла свого апотеозу щодо рівня змісту, тематики й редакційної якости. Репортажі про невідомі нам українські громади східньої діяпори, з подорожей по історичних маловідомих місцевостях в Україні, спомини про окремих, більш і менш знаних, але само собою цікавих особистостей, враження новоприбулих на цей континент і т. п., пробуджують інтерес читача від сторінки до сторінки.

Зміст газети зараз в повному контрасті до шаблонових статтей про наші „святочні академії", що домінували в минулому. Отож прийміть мої найкращі побажання редакторській колегії в її роботі й постійному удосконаленні часопису.

Анатолій Романюк,
Отава, Канада

Будують церкву в Казахстані

Прошу ласкаво передрукувати статтю про будівництво Української греко-католицької церкви в Астані, Казахстан, і помістити адресу, на яку можна вислати пожертви для завершення будівництва цієї церкви: о. Степан Угрин, вул. Ташенова, 3, п|с 622, Астана, Казахстан.

Софія Гук,
Парлін, Н. Дж.

Подаємо уривок з статті „У казахстанській Астані служити випало мені".

У 2002-2005 роках під керівництвом о. Василя Говери українці побудували храм Покрови Пресвятої Богородиці – перший поза Україною храм УГКЦ на території колишнього СССР. Постійно відвідують свою церкву понад 200 віруючих, у великі свята – значно більше.

В 1997 році верховна казахстанська влада змінила постійну „прописку" з Алма-Ати на Астану (в перекладі – Столиця; попередні назви цього міста – Акмолінськ, згодом Цілиноград).

Через два роки, у 1999 році, в Астані, де тепер мешкає близько 20 тисяч українців, організувалась греко-католицька парафія. Її основу склали колишні репресовані галичани, а також освоювачі казахстанської цілини та їхні діти і внуки. Спочатку там правив той же о. Василь, який доїжджав за 200 кілометрів. Далі настоятелем став о. Роман Малярчук. Від січня 2006 року йому на заміну прийшов о. Степан. Наразі Богослужіння відбуваються в цокольному приміщенні діючого римо-католицького костелу Матері Божої, облаштованому як церква, за зразком усіх храмів УГКЦ.

Звичайно, завданням першої ваги залишається побудова парафіяльного храму Йосифа Обручника – в дуже вигідному місці, біля президентської автостради. Проєктна документація виготовлена. Закладено і фундамент. У міру нагромадження грошей почнеться саме будівництво.

Роман Пастух

Світле завтра не забариться

13 лютого ми отримали через редактора „Свободи" Лева Хмельковського допомогу від Валентини Когут і двох її сестер – Надії і Лідії на видання часопису „Промінь Просвіти". Велика подяка за це редакції часопису „Свобода", бо сповістили ж на весь світ про нашу скруту, і прекрасним у своїх добрих справах сестрам Валентині, Надії і Лідії Когут.

Через два дні після цього, 15 лютого, надійшов і сам лист від пані Валентини, сердечний, добрий, з побажаннями нам всього найкращого. Завдяки цій допомозі нам часопис тепер зміцнить матеріяльну основу й виконає передплату для чималої кількости сільських бібліотек Дніпропетровської области. Річна передплата нашої газети становить 12 гривень. Вся наша редакційна колеґія щиро вдячна за допомогу, за підтримку.

У нас весна уже здолала зиму. Так хочеться, щоб вона виявилася переможною і в політичному сенсі. Хоча б у Києві, для початку. Бо у нас тут засилля антиукраїнських сил. Така сувора реальність. Та ми працюємо. І мені здається, що воно, це наше добре і світле завтра, не забариться.

Сергій Зінченко,
Кривий Ріг

Адреса редакції нової української газети: вул. Карла Маркса, 30, к. 44, Кривий Ріг, Дніпропетровської обл., 50099 Ukraine

Допоможемо дітям-астматикам

Д-р Леся Гладун пише зі Львова: „Як щиро дякують бабусі чи дідусі, за безкоштовне лікування дітей, які не мають батьків! Низький Вам всім уклін за це! Вже біля двох тисяч дітей поліпшили своє здоров'я завдяки Вам.

Я вже давно мрію відкрити кабінет спемотерапії – це лікування шляхом вдихання розпиленої в повітрі солі. Для цього є генератор для розпилення і соляні диски зі Солотвина в Закарпатті, які мають лікувальні властивості для дітей-астматиків. Було б добре лікувати їх в умовах поліклініки. Звичайно, ефект лікування в підземних шахтах Солотвина значно кращий, але путівка коштує до 1,500 гр. на одну дитину. Пристрій для лікування в поліклініці коштує 4,000 гривень і його вистачає на 5-7 років. Надіюся за 2-3 місяці вирішити це питання".

Божена Ольшанівська,
Нюарк, Н. Дж.

Асоціяція оборони людських прав в Україні (АГРУ) продовжує збирати гроші на дитячий денний стаціонар від 5-ої міської поліклініки, якою завідує д-р Леся Гладун. АГРУ вже зібрала близько 16 тисяч дол. на цю ціль. Всі гроші йдуть до шпиталика, а кошти збірки покриває каса АГРУ. Просимо людей доброї волі посилати пожертви до „Americans for Human Rights in Ukraine" (AHRU) – Lviv Clinic" на адресу: 43 Midland Pl., Newark, NJ 07106. Пожертви звільняються від федерального податку.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Відбулися річні збори Братства св. о. Миколая та 13-го відділу УНСоюзу

Члени Братства св. о. Миколая та 13-го відділу УНСоюзу.

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й. – 18 лютого у приміщенні Українсько-американського клюбу відбулися річні збори Братства св. о. Миколая (42 члени) та 13-го відділу Українського Народного Союзу, який охоплює громаду у межах районів Олбані, Н. Й., та нараховує понад 200 членів.

Секретар Микола Філь зачитав список 150 померлих членів УНСоюзу та попросив присутніх вшанувати їхню пам'ять хвилиною мовчання.

У своєму звіті голова Братства Славко Тисяк пригадав присутнім про діяльність Братства протягом минулого року. Звітували секретар Братства Тарас Мищук, скарбник Іван Суховатський.

Секретар УНСоюзу Микола Філь розповів про успішний продаж життєвих забезпечень та пригадав присутнім про доцільність їх придбання.

Контрольна комісія у складі Івана Уруського, Андрія Демчара та Олександра Сердюка запевнила, що фінансова книга знаходиться у зразковому стані.

Голова президії Петро Урбан запропонував залишити управу у її повному складі ще на один рік праці. Збори підтримали цю пропозицію з доповненням, вибираючи П. Урбана заступником голови Братства. С. Тисяк звернув увагу на ролю Братства в житті української громади у реґіоні Олбані. Організація повинна йти в ногу з потребами громади та відповідно змінювати курс своєї діяльности. Він запропонував плян фінансового підвищення організаційної каси шляхом організації різних масових заходів протягом 2007 року.

Микола Філь

Подякували за сумлінну працю

ВИПАНІ Н. Дж. – 2 березня в Українському культурному центрі відбувся обід з нагоди відходу на заслужений відпочинок багатолітньої працівниці Головної канцелярії УНСоюзу Ганни Малиновської. Їй висловлено подяку за сумлінну працю, вручено подарунки. На фото (зліва): головний секретар УНСоюзу Христина Козак, Г. Малиновська, Президент УНСоюзу Стефан Качарай під час обіду.

ДОВІДКОВЕ БЮРО УНСОЮЗУ

Чинник заздалегідь заплачених вкладок

Зустрічаючись коли-небудь в церкві чи інших громадських осередках з членами УНСоюзу, я завжди намагаюся подякувати їм за те, що вони купують свою Пенсійну грамоту в українській фірмі — УНСоюзі.

Коли я висловлював вдячність одному чоловікові за купівлю 5,000-долярової грамоти (20-річного зворотного забезпечення) своєму внукові, котра мала ще 10 років до визрівання, він запитав, чи може вже тепер заплатити повністю.

Відповідаючи, я сказав, що як він хоче заздалегідь заплатити полісу на наступних 10 років, то УНСоюз порахує йому 8.108 річної премії – в основному він буде мати два роки річних премій даром. Це означає значне заощадження. Наприклад: річна премія є 174.80 x 10 років-1,748 дол., залишаються до заплати. Одначе, якщо ви заздалегідь заплатите тих наступних 10 років, то сума становитиме тільки 1, 417 дол., — заощадження становить 331 дол. Очевидно, якщо поліса є на більшу суму, то і заощадження буде більшим. Отже згадана, 5,000-долярова поліса тепер була б виплаченою і внук за 10 років отримає 5,000 дол., навіть якщо б з дідусем скоїлось щось непередбаченого.

Осип Гаврилюк – професійний продавець забезпечень УНСоюзу, штат Ню-Йорк. Електронна пошта: osyp@unamember.com

Якщо ви бачите себе в такій ситуації, зателефонуйте до секретаря вашого Відділу УНСоюзу або до Головної канцелярії на безплатний телефон 1-800-253-9862. Згадані особи пояснять, що можете передплатити від 2 років до 20 років , і це також відноситься до кляс грошової вартости поліс УНСоюзу (але не до Термінових чи Універсальних) життєвих забезпечень.

У випадку передчасної смерти покупця поліси, УНСоюз поверне заздалегідь заплачені вкладки спадкоємцеві, в додатку до повної посмертної суми.

Освячено портрети Ісповідників віри

ВІЛЬМІНҐТОН, Дел. – 28 січня управа 173-го Відділу УНСоюзу, в порозумінні з парафією св. о. Миколая, замовила два портрети – Митрополита Андрея Шептицького і Патріярха Йосифа Сліпого. Перед Службою Божою портрети були розміщені перед іконостасом. Після Служби Божої о. Володимир Кланічка розповів тернистий шлях про обидвох великих українських церковних провідників, переслідування за віру і боротьбу за Українську Церкву. Опісля відбулося посвячення.

Від портретів були простягнені стрічки, і присутні, тримаючи їх, віддали пошану великим Ісповідникам віри. Співав хор під проводом Олі Деляґи. Портрети розміщено на стіні при вході до Церкви, щоб спомин залишився на довгі роки.

Євген Щерба

Під час освячення портретів Митрополита Андрея Шептицького і Патріярха Йосифа Сліпого в церкві св. о. Миколая.

9 березня – день народження Тараса Шевченка

Пам'ятник Т. Шевченкові відкрито в столиці Грузії

ТБІЛІСІ. Грузія. – 2 березня Президент України Віктор Ющенко та Президент Грузії Михаїл Саакашвілі взяли участь у відкритті пам'ятника Тарасові Шевченкові у Тбілісі. В. Ющенко подякував грузинській владі за встановлення у центрі столиці Грузії пам'ятника Великому Кобзареві. Він відзначив, що народи Грузії й України єднає не лише історія, а й майбутнє. Дві країни йдуть до зміцнення своєї соборності і незалежности. В. Ющенко і М. Саакашвілі заклали у фундамент пам'ятника українському поетові капсулю з землею з села Моринців Черкаської области, де народився Т. Шевченко. Того ж дня В. Ющенко і М. Саакашвілі взяли участь у відкритті нового приміщення українсько-грузинської школи ім. Михайла Грушевського у Тбілісі. В. Ющенко привітав учнів та вчителів школи з визначною подією, передав колективові школи пам'ятні подарунки. З вітальним словом до присутніх також звернувся Президент Грузії. *(„Укрінформ").*

Рідкісні видання „Кобзаря" в Українському Національному Музеї

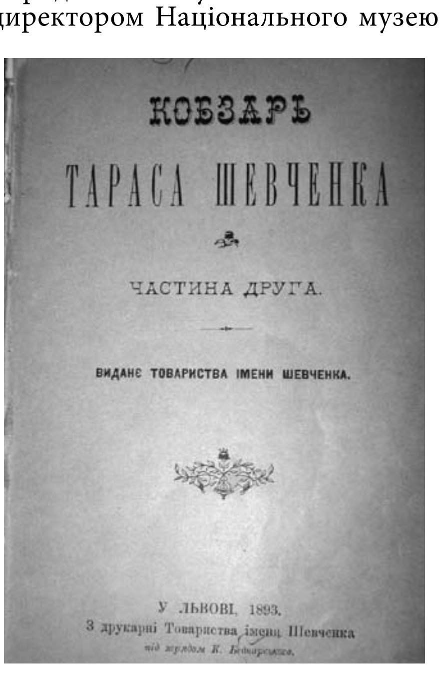
Марія Миколишин, співробітник музею, під час приготування виставки.

ЧИКАҐО. – На вшанування пам'яті Тараса Шевченка Український Національний Музей 9 березня відкрив нову виставку, на якій представлені рідкісні видання Шевченкового „Кобзаря". Впродовж 55 років діяльности музею Шевченкові твори до книгозбірні дарували добродії та видавці, колекціонери та гості з України. Перший архівар музею Олекса Ганкевич ще на початку 1950-их років минулого століття створив відділ, який збирав матеріяли про Кобзаря.

Експозиція складається з цікавих плякатів та афіш, поруч з якими в золотій рамі є портрет Т. Шевченка, переданий музеєві колишнім директором Національного музею Т. Шевченка у Києві Сергієм Гальченком, вишиваний рушник з творчої майстерні Олександри Теліженко (Черкаси), подарований музеєві Катериною Ющенко, старовинні кобзи та сучасна бандура. Над оформленням експозиції працювала українська мисткиня Ляля Кучма.

Духовна спадщина Т. Шевченка стала надбанням української спільноти через подвижницьку працю шевченкознавців. Найбільшим дослідником творчости Шевченка є Василь Доманицький, який розшукував Шевченкові автографи, праця над якими стали основою неперевершеного наукового дослідження.

Марія Климчак

Цікаві видання „Кобзаря" з музейної колекції.

Любив край свій до останку

„Заповіт" твій, предку славний,
Вкотре вже читаю,
Про що нам заповідав
З малих літ я знаю.
Яким шляхом ти пройшов,
Ступав крок за кроком.
Любив край свій до останку,
Став йому Пророком.
За любов ту незрадливу
Які зносив муки.
Рвать кайдани закликав
І дітей, і внуків.
В синє море кров ворожа
Текла, червоніла.
Козацькими могилами
Земля зарясніла.
Хіба ж тільки козацькими? –
Хай Господь прощає.
Були Крути і Базари...
Ми все пам'ятаєм.
Чи не краще засіяти
Її пшеницями?
Щоб у вольній сім'ї новій
Ти був разом з нами.
Не вернути, не вблагати
Тепер навіть Бога.
Дарував Державу й Волю
Усім до одного.
Та не хоче обійняти
Брат брата свойого.
І ти просив... не слухає
Більш любить чужого.
Москаля, що нашу неньку
Розпинав віками.
Ти проходив в нього муштру
За слово... роками.
Той двоглавий з пазурами
Не спить, лиш чекає
Запустить їх в живе тіло
Вже вільного Краю.
Не діждеться, хоч живучий,
Пазурі зламає.
І не вмре, як не хотів би,
Хай те добре знає.

Федір Швець,
м. Розвіл, Каліф.
23 лютого 2007 р.

Тарас Шевченко в Вільно

Володимир Сиротенко

У 1980-их роках я майже півроку був у відрядженні в Литві, у Вільнюсі. Місті, де жив Тарас і де зустрів і свою першу кохану... Був у тих двох будинках, де мешкав його пан Павло Енґельгард, був в університеті, на одному з корпусів якого була меморіяльна дошка: „Тут у професора Іонаса Рустемаса навчався великий український поет-революціонер Тарас Шевченко".

У Вільно я став по-іншому дивитись на речі. Якась дивина виходить з П. Енґельгардом. Якщо він був таким багатієм, як пишуть майже всі біографи Т. Шевченко, то чому за кілька свічок, які спалив Тарас, змальовуючи лубковий портрет Платова, він влаштував таку сцену, навіть сам, що заборонено для дворянина, побив кріпака? Гнат Хоткевич, який докладно вивчив життєпис Енґельгардів, пише, що він успадкував від батька більше трьох мільйонів грошима та й ще тільки на Київщині 18,000 кріпаків. Як бачите, П. Енґельгард – чи не найбагатша людина в Україні. То як же пояснити, що він мешкав з сім'єю, в якій вже було троє дітей, в двокімнатній квартирці і слізно благав начальство поліпшити житлові умови? То, може, він був багатієм лише на папері? Хіба ж будуть діти багатія після його смерти (помер Василь Енґельгард на 51-му році життя) продавати сімейні цінності, щоб розрахуватись з батьківськими боргами?

...Спершу Тарас став належати Софії, а не Павлові. Пан для свого двору в Вільно набирав не козачків, а штат прислуги. Були там і кухарі, і конюхи, і просто слуги. Нагадаю, що Тараса Шевченка панський управитель ротмистр Дмитренко за настійним клопотанням мистця Яна Димовського рекомендував панові саме як кімнатного художника, адже козачком Дмитренко прислав 8 - річного Іванка Нечипоренка. В цей час Софі була на останніх місяцях вагітности, і якраз їй потрібна була поміч. От найкращим помічником і міг бути 15-річний Тарас! Софі була ровесницею його старшої сестри Катерини. А згадайте, що Тарас не дуже дружив з хлопцями-ровесниками, надаючи перевагу своїм сестрам, яким міг відкрити душу. Софі теж ставилася до Тараса так, як колись Катерина. Бачила, що хлопець дуже цікавиться книжками, то дозволила користуватись книжками з бібліотеки Енгельгарда, щоправда, тільки у відсутності пана. Софі пояснювала Тарасові незрозумілі слова і вислови в польських книжках з домашньої бібліотеки. Саме тут вперше прочитав Тарас дві книжечки Адама Міцкевича, видані в Вільно у 1822 році.

У тогочасному вищому світі спілкувались французькою. Енґельгарди навіть тримали гувернантку-француженку, яка вчила їх дітей манерам та французькій мові. Пані дозволила гувернантці давати Тарасові лекції французької мови. Недаремно ж згодом Елькан напише, що Тарас вільно спілкувався французькою мовою.

Але врятувати Тараса від побиття прутами 7 грудня 1829 Софі не могла. Та перед тим, як осуджувати пана за це, подумаємо, чому так сталось.

Це був баль, присвячений тезоіменству Миколи I, який мав тривати до ранку. Чому пани повернулись ще до півночі? Під час тих балів, ігноруючи царську заборону, в окремому кабінеті збирались картярі і всю ніч змагались в карти. Кинути гру до ранку можна було лише при умові, що тебе звинувачують в шахрайстві. Мабуть, за це виперли гравці і Павла. Ясно, що він повернувся додому злий. Пан жив на казенній квартирі. Для освітлення користувався казенними ж свічками. В ті часи були перебої з постачанням свічок для офіцерів. У листі до цивільного губернатора від 3 грудня 1829 року пишеться: *„...Місцева дворянська дров'яна адміністрація на вимогу коменданта на цей грудень місяць свічок жодному з штаб-офіцерів, які квартирують у приватних будинках, не відпустила".*

А тепер подумайте, чи міг Тарас для копіювання використовувати лише одну свічку? А тоді у Вільно за порушення правил противопожежної безпеки карали, не дивлячись на звання та чин. Зацитую з

(Закінчення на стор. 20)

9 березня – день народження Тараса Шевченка

Свою Україну любіть

Григорій Білоус – поет, прозаїк. Автор книги прози „Рудоман" та поетичних збірок „Зоряний колодязь" і „Терноцвіт". Лавреат Міжнародної премії імені Г. Сковороди, обласної літературно-публіцистичної премії „Берег надії" імені В. Симоненка та реґіональної премії імені М. Старицького. Голова Черкаської обласної організації Спілки письменників.

... До поетичного надбання Шевченка рано чи пізно прилучається кожен українець. Щасливий той, кому випало зробити це якомога раніше, в дитинстві, коли душа ще вразлива, коли пам'ять ще ясна. Тоді Слово Шевченкове робить душу здатною бачити позабуденне, бо без нього настає авітаміноз адуші, бо тільки воно, як і гарна музика, облагороджує душу, робить її чутливою до краси і правди.

Кожен прочитує Шевченка по своєму, у кожного – свій Шевченко, бо всяк вибирає в його спадщині те, що йому найближче. Але щоб по-справжньому збагнути всю велич його творчости, треба прочитати його буквально всього, на що відважується не всяк, але це варто зробити, як варто побувати хоч раз у святому храмі й висповідатися в своїх гріхах, щоб не впасти у відступництво, не зрадити рідної мови, рідної культури, рідної історії, а навпаки – відчути свою причетність до всього споконвічно національного й помислити себе справжнім, діяльним громадянином.

Пригадується виступ Віктора Ющенка у березні 1999 року під час відкриття оновленої експозиції Шевченківського музею в Кирилівці (автентична назва – Керелівка). Тоді він сказав:

– Шановні друзі! Я глибоко переконаний в одному і про це хотів би зараз говорити. Про Шевченка треба говорити тихо, – підкреслив він. – Тихо в тому розумінні, що це не проблема Шевченка, щоб до нього прийшли, це проблема наша, щоб ми зрозуміли, що це нам потрібно...

Я часто згадую ці слушні слова і думаю: всяк бере у Шевченка стільки, скільки здужа. Всяк пише про нього так, як може. Але є сили, які воліли б знівелювати величну постать Шевченка, очорнити й осквернити світлий його образ. Колись у нашій пресі прозвучало, що не треба захищати Шевченка: він сам себе оборонить. І справді, коли перечитуєш його твори, натрапляєш на дошкульні відповіді майбутнім авторам недолугих про нього писань:

...Теплий кожух, тільки шкода –
Не на мене шитий,
А розумне ваше слово
Брехнею підбите...

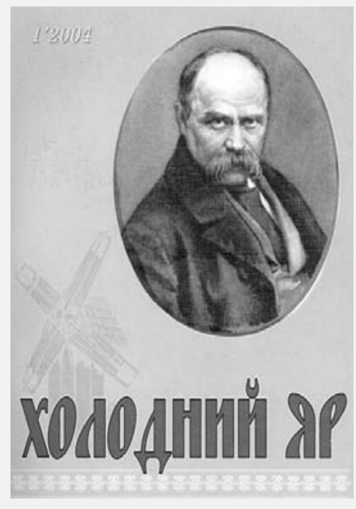
І все ж – треба захищати Шевченка, його Слово, його правду, його заповіти. А найголовніше – його мову, нашу мову, поза якою неможливо бути справжнім українцем (...).

Відомо, які незліченні обігові кошти спрямовуються сусідньою державою на те, щоб мати нас за споконвічних „хохлів", одучити нас і наших дітей бути українцями, бути справжніми патріотами своєї землі, свого роду і народу, щоб підступно виманити нас із захисного озонного поля національної культури, перетворити у прихильників чужої мови, чужої релігії, чужої історії, чужих звичаїв – усього, що певна частина нашої молоді беззастережно переймає, не прагнучи навчатися свого, споконвічного, зневажаючи його, поповнюючи тим самим численні ряди відступників – служок горезвісної „п'ятої колони". Як можна протистояти добре фінансованій інформаційній, ідеологічній експансії сусідньої супердержави при нинішньому злиденному фінансуванні наших національних інтересів у царині культури, освіти, медицини тощо, якщо ми лише на 25 відс. – культурні, на 30 – освічені, на 40 – здорові, на 50 – багаті й на всі 100 відс. одурені?

І все ж – як казав колись один мудрий російський поет, „нам нічого іншого не залишається, як займатися цією безнадійною справою".

Гість „Свободи" – альманах „Холодний Яр"

На традиційні Шевченківські дні гостем нашого тижневика став літературний альманах черкаських письменників „Холодний Яр". І не випадково. Черкащина чи не найбільше серед областей України пов'язана з Т. Шевченком. Тут він народився і виріс, сюди не раз приїздив, і вічний спочинок знайшов в околиці Канева, на Чернечій горі. З альманаху ми узяли уривки

Плянета під вербою

Дмитро Кремінь – поет, автор ряду поетичних збірок. Лавреат Національної премії України імені Т. Шевченка.

Ви знаєте українську ніч? О, ви не знаєте української ночі! А вона є... І геніяльні слова малоросійського шляхтича і великоруського клясика про старокозацьку романтичну Україну з „Купальської ночі" – з ляйтмотивом-камертоном, налаштованим на „грім українського солов'я", не забуваються. І про Дніпро, чия могуть така, що мало яка птаха долетить до середини ріки... Далі ви знаєте. І про те, чому ми такі нещасні, чому над бідною українською головонькою – чорні круки. Якщо то хоробрий вояк полковник Данило, то на нього йде підступно, забираючи душу в доньки, Басаврюк, а зятя – вбиває. Якщо вчений бурсак Хома Брут позбиткувався над панночкою-відьмою, сто тисяч пар нечистих приведуть до старого собору всевидющого Вія, і маленька прогалинка в крейдяному колі не порятує київського спудея-філософа. Та коли загинула і вся хоробра дружина Бульбів, батька й сина, хіба старенькій матері було боронити романтичні руїни Гетьманщини та живих, але покріпачених козацьких дітей?

Але високими козацькими списами тяглися до неба край вікових шляхів українські раїни – пірамідальні тополі, а край старих ставків і молодих джерел – українські задумливі верби. Усі ми – з-під отієї тополі і тієї верби, і якщо перша парость – спис, то друга парость – українська кобза, котра не просто грає, а людськими словами переспівує наші думи, наші повісті – то повісті врем'яних, огненних наших літ.

(Закінчення на стор. 23)

Перед Горою Чернечою

Михайло Шевченко – поет, автор низки поетичних збірок. Лавреат літературної премії імені В. Сосюри.

Мине багато-багато літ. Ми виростемо, станемо кращими людьми, ми збудуємо свою, саме свою державу, яка дбатиме про наш народ, наших дітей, нашу національну душу, культуру і наш авторитет у світі. Ми збудуємо нашу Україну, вимріяну і виборену українцями на кривавих дорогах історії.

Певно, тоді всі знатимуть, без великого сина свого – пророка месії Тараса Шевченка – Україна пройти їх не змогла б. Ніколи не вийшла б вона на сонячні поля своєї долі, не сягнула б висот правди і благородства без його мужности й мудрости, без його палахкотливого серця, яке, згораючи, все світло своє метнуло їй під ноги: іди!

І тоді, колись, можливо, когось зацікавлять усі шляхи, якими приходив до неї Т. Шевченко. А одним із тих шляхів був шлях Міжнародного літературно-мистецького Шевченкового свята „В сім'ї вольній, новій".

Розуміючи це, я відчуваю, що зобов'язаний написати... Зобов'язаний, бо більшість подій і фактів, зафіксованих в усій хронологічній точності, знаю лише я. І більше ніхто не зможе з такою послідовністю описати події, що розвивалися на майданах, на

(Закінчення на стор. 23)

Одинадцята заповідь

Василь Захарченко – прозаїк, публіцист, автор чотирнадцяти книг, лавреат Національної премії України імені Т. Шевченка та премій імені Андрія Головка і Юрія Яновського.

Не можу думати про Шевченка як про звичайного, хай і супергеніяльного митця рівня Данте, Ґете, Байрона. Щось подібне нещодавно знаходжу й у Євгена Маланюка: „А що постать його (Шевченка – В. З.) – і в історії нашої літератури, і в історії нашої Батьківщини – є таємнича – згодиться більшість земляків, які мали нагоду над тією справою замислюватися".

Шевченко був нам посланий для нашого спасіння. Без нього нас би вже не було б. Ми такі ідіотськи роззявкуваті, ідіотськи добрі, безпечно щедрі, а ще й запопадливі до прислуговування чужому, сильнішому, що віддаємо все своє тому чужому – і тіло, і розум, і душу, після чого починаємо топтати своє, рідне заповзятливіше від самих колонізаторів. Візьмімо XVII–XVIII століття, починаючи від Хмельницького з тією Переяславською радою. Скільки сили, розуму, духу було вкладено українцями в цивілізування азіятсько-татарської Московії! Зовсім було забуто Україну при цьому, як щось ціле, самостійне, самодостатнє, забуто і художниками, і композиторами, і літераторами, і просвітителями, і мислителями. І тоді з'явився Шевченко й своїми заповітними посланнями „і мертвим, і

(Закінчення на стор. 23)

Трагедія та покликання Шевченкового кохання

Микола Томенко – український політолог, директор Інституту політики, автор понад ста наукових досліджень з політичних наук, історії, культурології та ін. Народний депутат України.

Історія Шевченкового розуміння кохання-любови чи не найбільш дискутована і водночас найменш з'ясована. Критична частина літературознавців намагається пояснити особливе ставлення поета до жінок його специфічним сприйняттям теми кохання та інтимних стосунків. Як на мене, розв'язка таємниці Шевченкового кохання полягає в розшифруванні його ідеалів і трагедій та відповідному розкодуванні його творчости. Перше юнацьке кохання Тараса до Оксани згодом набуває гіпертрофованих форм символу чистого й романтичного почуття. Це пояснюється і традиційним перебільшенням першого, незнаного в житті почуття, і фактом його брутального нищення. Так трапилося, що дійові особи, які є втіленням найбільшого зла для Тараса, – „москалі" – цинічно топчуть й інший символ добра та любови – його Україну. Власне, саме після цього Україна і Оксана – лише рівні виміри недосяжної мрії поетової любові й кохання (...).

Уже немає Оксани, з якою можна було б і душею, і серцем розмовляти. Все інше відтепер стає цілком зрозумілим, а те контроверсійне „кохайтеся, чорнобриві, та не з москалями" стає цілком логічним поясненням трагічної розв'язки їхніх стосунків.

Буденне, реальне життя переконує, що чисте, юнацьке почуття можливе лише вперше і востаннє. Тому про таке кохання у Шевченка практично неможливо прочитати. У нього проявляється своєрідне „табу на кохання". Поет компенсує відсутність власного інтимного життя, свого кохання абсолютизацією любови до батьківщини, до України. Він пише здебільшого про любов як віру, прагнення і переконання. Його єдина любов – це Україна.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Тема конференції – українська діяспора

Зліва: Вікторія Курченко, Галина Лемех, д-р Анна Процик.

НЮ-ЙОРК. – В Українській Вільній Академії Наук у США (УВАН) нещодавно відбулася коференція, присвячена українській діяспорі. В ній взяли участь Галина Лемех –докторант університету „New School for Social Research“, викладач соціології в „City University of New York“ та Вікторія Курченко з України – кандидат історичних наук.

Г. Лемех у своїй доповіді висвітлила наявні у соціологічній науковій літературі теорії міґрації, якими можна пояснити пост-совєтську іміґрацію українців до Америки. Її доповідь грунтувалась на етнографічному дослідженні, яке вона проводила у Ню-Йорку впродовж двох років. Вона наголосила на актуальності міґраційних процесів початку XXI століття, зазначивши , що саме на цей період часу припадає відплив людей з України та добровільне переселення українців на чужі землі. Четверта хвиля українських іміґрантів в Америці – це, в першу чергу, заробітчани, які приїхали з метою покращення свого соціяльно-економічного становища в Україні шляхом придбання ресурсів, необхідних для повноцінного життя. На перший погляд, здавалося б, що заробітчани повинні складати найбіднішу верству населення, проте, як було доведено американськими соціологами, Америка приваблює не найбідніших, а найпрацьовитіших і найталановитіших людей. На завершення Г. Лемех звернула увагу на те, що несприятливі соціяльно політичні та економічні процеси, які змусили українців покинути свою державу, стали основним джерелом поповнення і оживлення української діяспори.

В. Курченко ознайомила присутніх з сучасними проблемами архівознавства, з вивченням питання українських джерел в Америці і наголосила на знайдених документах спадщини української еміґрації в Українському Інституті Америки в Ню-Йорку. Було згадано Володимира Джуса, видатного і, на жаль, маловідомого, особливо в Україні, діяча української громади в Америці, який на власні кошти створив Український Інститут. В 1987 році історик, професор Ратґерського університету Тарас Гунчак заініціював спеціяльний підрозділ інституту: дослідно-документаційний центр. Він звернувся до української спільноти з проханням надсилати документи і матеріяли, які стосуються історії XX століття, а також віддавати на зберігання власні папери і мемуари. Це було зроблено вчасно. На той заклик відгукнулося багато свідків подій і за короткий час Центр став володіти масивом цікавих матеріялів. Доповідачка проаналізувала документи архіву за їх походженням і представила їх у чотирьох відділах: історичному, філологічному, мистецькому та інженерно-технічному. Найцікавіші колекції: відомості про робітничі союзи в Америці від 1900-их років; архів 1-ої Дивізії УНА в таборі в Ріміні; архів Українського Червоного Хреста; Карпатська Україна і власний архів д-ра Юліяна Ревая та інші. Український Інститут Америки володіє архівною спадщиною, яка відображає історію, досвід еміґрації, її зв’язки з політичними колами Европи та США, з дисидентським рухом в СССР.

Обидва виступи викликали зацікавлення присутніх, про що свідчили численні запитання, а також жвава дискусія, в ході якої обговорювалися актуальні проблеми іміґрації та української громади в Америці.

Л. Ш.

Христя Фріленд – патріотка України

НЮ-ЙОРК. – 18 лютого ми дивилися телепрограму „Мк Лафлин Груп“, в якій бачили журналістку і редакторку Христю Фріленд. Вже не перший раз вона виступає у телевізійних програмах політичних дискусій. Тепер вона є знавцем фінансових подій.

На думку приходить її виступ 2 лютого в Українському Інституті Америки, Н. Й., де вона виступала перед українською публікою з проф. Олександром Мотилем з Ратґерського університету у вщерть заповненій залі. Х. Фріленд зачарувала слухачів.

Це був час запитань проф. О. Мотиля, на які відповідала Х. Фріленд. Вона говорила спонтанно, з ентузіязмом, зі знанням і розумінням ситуації. До цього треба додати почуття гумору і патріотизму, які вона винесла від своїх батьків і української громади, в якій виросла в Канаді. Успіх забезпечує також знання української мови, якою вона спілкувалася в родинній хаті, якої навчилася в українських школах.

„Файненшел Тайм“ прийняла її як свого кореспондента в Києві, де вона працювала два з половиною року, особисто бачила великі зміни, все більше світове зацікавлення Україною, зріст політичної української свідомости. Під час своєї праці Х. Фріленд мала нагоду особисто говорити з високопоставленими і провідними особами.

Її загальне відчуття про майбутнє України є позитивне. Україна крокує вперед, хоча й повільно, з великими перешкодами.

Божена Ольшанівська

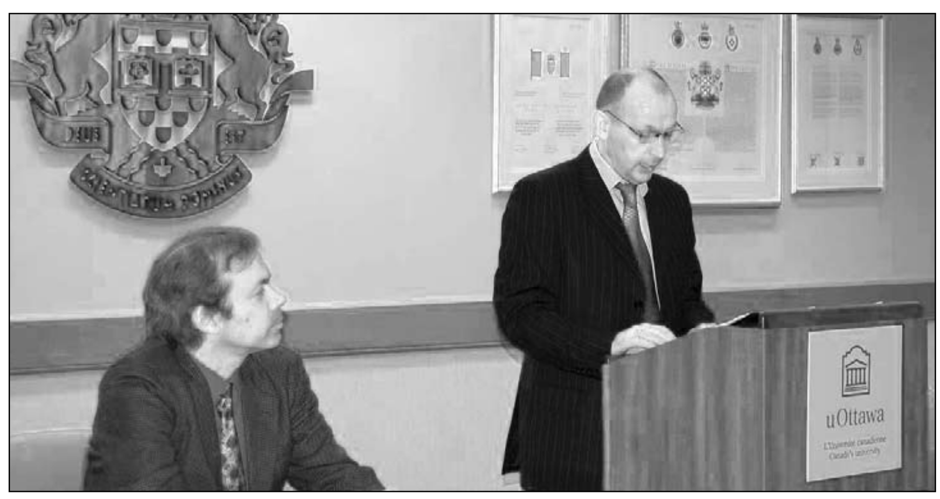
Шоста лекція з циклу „Лекції послів“

ОТАВА, Канада. – Катедра українських студій Отавського університету від 2001 року влаштовує цикл „ Лекції послів“. Студенти й отавська публіка мали нагоду зустрітися і вислухати доповіді Дерека Фрейзера – колишнього Посла Канади в Україні, Данієлі Смаджи, Посла Польщі Павла Добровольського, Посла Федеральної Республіки Німеччини Християна Паулса та Посла України в Канаді Юрія Щербака. 7 лютого відбулася шоста лекція цього циклу. Доповідь „Зовнішня політика України на початку XXI століття“ зробив новий Посол України в Канаді д-р Ігор Осташ.

Вечір відкрив і представив Посла завідувач катедри д-р Домінік Арель. З новим Послом він знайомий ще з 1991 року, коли той був директором Міжнародної школи україністики Національної Академії Наук України в Києві.

Посол народився в с. Дуліби, Стрийського району Львівської области, закінчив філологічний факультет Львівського університету ім. Івана Франка докторатом з філології, а також факультет права в Київському національному університеті ім. Т. Шевченка. Доповідь Посла України викликала широку дискусію.

Юлія Войчишин

Зліва: д-р Домінік Арель і Посол України в Канаді д-р Ігор Осташ.

Нова радість стала

СИРАКУЗ Н. Й. – Під час Різдвяних свят приємно згадуються ті роки, коли з колядою йшли і старші віком громадяни – представники окремих товариств і організацій, сумівська і пластова молодь. Так упродовж десятиліть було в Сиракузах, Н. Й. На жаль, було й минуло.

Перестали колядувати активні члени ООЧСУ і лемки з Організації Оборони Лемківщини; не стало юних колядників з Пласту, які ходили зі звіздою і бажали людям усього добра; вже давно не колядує молодь зі Спілки Української Молоді.

Найдовше йшли колядувати діти та молодь зі Школи українознавства ім. Лесі Українки в Сиракузах, але й ті перестали, бо школі так легше, а виховний фактор збереження українських традицій відійшов з першого місця. До речі, шкільний хор і досі гарно колядує, але обмежується концертами колядок у церкві св. Івана Хрестителя після Служб Божих.

Та несподівано після довгих років, у січні, з колядою пішла дослівно ціла пластова станиця, яка два роки тому відновила свою працю. Маємо надію, що розпочате діло знайде продовження в наступних роках, і наші пластуни колядуватимуть, як колись колядували.

Микола Дупляк

Пластуни-колядники у хаті Миколи і Галі Дупляків.

Коляда в Мінесоті

Колядники в домі Ігоря та Марини Човганів.

МІНЕАПОЛІС, Мін. – 7 січня учні Української школи при парафії Православної церкви св. Михаїла і св. Юрія привітали Різдво Христове традиційними українськими колядками. Відразу після колядування в церковній залі учні відвідали дім о. Євгена та Дарії Кумків, де їх вітали щедрими солодощами.

Незважаючи на сувору зиму, учні і батьки відвідали з колядою членів парафії, будинок для старших, де своїм колядуванням утішили немічних і хворих, створили для них святковий настрій та різдвяний дух.

В 2003 році православні парафії св Михаїла і св. Юрія об'єдналися в одну парафію, настоятелем якої став о. Є. Кумка, а Валентина Яр – головою парафіяльної ради.

Українська школа в Мінеаполісі продовжує славні звичаї українського народу, де за шкільною програмою учні віком від 8 до 15 років старанно вивчали та відбували проби співу різдвяних колядок під керівництвом диригента церковного хору Івана Юрія. Школа налічує 38 учнів та 9 вчителів під управлінням Юрія Педенка та Марії Матлашевської.

Світлана Прокопюк,
Катя Бреславець

Будуємо майбутню Україну, архівуючи її минуле

ВАШІНҐТОН. – „Скарб" – інше слово не прийде на гадку людині, котра бодай у якійсь мірі поцікавиться 700-літньою історією, що зберігається у фондах Центрального державного історичного архіву у Львові.

Один мільйон документів – постанови, свідоцтва, старовинні видання, мапи, креслення, особисті документи високопоставлених осіб та церковнослужителів, матеріяли, що повідомляють про діяльність громадських, релігійних установ і товариств, закладів культури – це історія взаємин українських галицьких земель з різними европейськими країнами від XIII до XX століття. Книги тринадцятьма мовами світу – серед них англійська, арабська, вірменська, латина, німецька, молдавська, польська, турецька, українська, французька – розміщено на полицях загальною довжиною близько 12.1 тис. м. Проте, майбутнє цього великого скарбу – непевне. Архів розташовано у будівлях колишнього Бернардинського монастиря та колишнього Королівського арсеналу, історичних спорудах, що датуються XVII століттям і не призначалися для розміщення цінних документів, які потребують спеціяльного провітрювання і особливого догляду.

Капітального ремонту будівель ніколи не робили, вони перебувають у жалюгідному стані. Над архівом постійно нависає загроза електричного загоряння через застарілу електричну систему. Високий рівень вологости надто шкідливий для документів, а часткові ремонти, фінансування яких здійснюється з бюджету архіву, не принесли відчутних результатів.

У серпні 2005 року Фундація „Україна – США", у співпраці з американською організацією „R'fa'aye-nu Society" розпочала проєкт „Збереження Львівського архіву". Ця ініціятива, з бюджетом у 105 тис. дол., фінансується Агентством США з міжнародного розвитку (USAID).

Зазначений проєкт створено за пропозицією Міри Брічто, засновниці „R'fa'aye-nu Society". Від Фундації „Україна – США" проєкт координує Західньоукраїнський реґіональний навчальний центр Фундації за допомоги Христі Соневицької, координатора спеціяльних проєктів вашінґтонського бюра.

Фундація напряму працює з підрядниками, що здійснюють ремонтні роботи будинку. Кошти безпосередньо до Центрального державного історичного архіву Львові не надходять. На сьогодні за рахунок проєкту здійснено земляні роботи з метою поліпшення дренажної мережі, відремонтовано електричну систему та укріплено фундамент будівлі.

„Цей проєкт украй важливий для збереження не лише української історії та культури, а й історії та культури Білорусі, Ватикану, Італії, Литви, Німеччини, Польщі, Угорщини, Туреччини і Франції. В каталогах Львівського архіву також впорядковано багатодокументальну історію еврейської громади в західніх областях України. Для Фундації „Україна – США" є честю брати участь у цій важливій ініціятиві", – говорить віце-президент Фундації Іван Кунь.

Серед майбутніх завдань, фінансування яких ще передбачено ґрантом USAID, – запровадження хемічних способів для кращого зберігання книг, навчання працівників архіву сучасним технологіям книгозбереження, залучення експертів з країн Европи для поширення ними кращих практик у царині архівних технологій.

Позаяк проєкт „Збереження Львівського архіву" повинен завершитися у червні 2007 року, вкрай необхідна додаткова допомога, аби і далі продовжувати ремонтні роботи. Аби продовжити життя документів, є також нагальна потреба перевести документальні матеріяли архіву у цифровий формат.

Щоб це здійснити, вкрай необхідні апарати для виготовлення мікрофільмів, принтери, сканери, модеми, апаратура для перегляду мікрофільмованих матеріялів, обладнання для скріплення документів, комп'ютери, стільці і столи для читальні, електричні лямпи, приладдя та полиці для зберігання документів.

Більше інформації про Центральний державний історичний архів України у Львові ви можете отримати, відвідавши сайт: www.archives.gov.ua/Archives/index.php?ca04.

Фундація „Україна – США" хотіла б розширити свою діяльність у галузі збереження історії

У Центральному державному історичному архіві Львова.

і культури. Ми шукаємо тих, у кого є ідеї щодо майбутніх проєктів у цій царині, хто готовий запропонувати добровільну допомогу і фінансову підтримку програмі.

Якщо ви бажаєте надати Фундації „Україна – США" допомогу у цій галузі, просимо звертатися до Х. Соневицької за адресою: xpucmias@yahoo.com" чи телефоном (202) 223-2228.

Марта Мацелюх

Діє світличка при 130-му відділі СУА

ПАРМА, Огайо. – Вже шостий місяць діє світличка для дітей при новоствореному 130-му відділі Союзу Українок в Пармі, Огайо. З ініціятиви Аретки Кульчицької та Тереси Полатайко, а також добровольців та фундаторів, світличка діє три рази на тиждень під проводом учительки Наталі Боднар у кімнаті при Астродомі Катедри св. Йосафата.

Новостворений 130-ий відділ має 12 членок, які будуть не тільки виконувати свої проєкти, але й підтримувати розвиток світлички. Перший день науки відбувся 30 жовтня 2006 року в гарно влаштованій кімнаті, з новими меблями, забавками і книжечками. Раз на тиждень діти мають спів і музику, які провадить учителька Надія Макаду. Заняття готує Наталя Боднар, яка в Америці вже 11 років і має за собою багато років навчання та праці з дітьми. Вона також є співдиректором суботньої Школи українознавства ім. Т. Шевченка при Православній катедрі св. Володимира в Пармі.

Діти та працівники світлички: (перший ряд зліва) Микола Яросевич, Даріян Кульчицький, Емілія Полатайко, Софійка Раковська, Оленка Садовська, Меланія Полатайко, (другий ряд зліва) Наталя Боднар, Адріянна Жура, Аретка Кульчицька, Христофор Лаврів, Тереса Полатайко, Андрійко Попадюк. *Фото: Аретка Кульчицька*

Наталя Боднар читає дітям казочку.

Катруся Раковська з Норт-Роялтону, наприклад, записала свою дочку Софійку до світлички і дуже радіє, що вона має нагоду бути з іншими дітьми українського походження.

Під час Різдвяних свят учительки підготували з дітьми музичну програму для батьків і гостей. Між глядачами був Владика Роберт Москаль, який роздав дітам подарунки.

Завдяки щедрим даткам від кредитівок – „Основи" і „Самопомочі" та від 12-го відділу СУА, організатори могли докупити різні матеріяли, потрібні до кляси і для навчання.

За дальшими інформаціями про світличку можна звернутися на електронну адресу: levaretka@cox.net

Галя Кузишин-Голубець

Найчистіші міста України

ХАРЦИЗЬК, Донецька обл. – Досі місто Харцизьк нічим особливим не славилося – кілька металюргійних підприємств, довкола – шахти. Але віднедавна в цьому донбаському поселенні, типовому для шахтарського краю, з’явилися ознаки цивілізованого життя. На прохання „Свободи“ в Харцизьку побував редактор дніпропетровського часопису „Бористен“ Фідель Сухоніс, який повідомив:

„Добре діло стає реальністю, якщо знайдуться добрі виконавці. В даному випадку це Олександер Василянський – уродженець Харцизька, прихильник „Нашої України”, і Аркадій Дубовий – родом з Одещини, успішний підприємець в Атланті, США. Вислідом їхньої співпраці стали чисті вулиці Харцизька і сучасний завод з сортування і перероблення сміття. Щодоби це підприємство здатне переробити 300 тон побутових відходів з Харцизька і з сусідньої, дещо більшої Макіївки.

Проблема очищення міст від сміття є, без перебільшення, пекучою для всієї України. А тут вона не лише вирішена, а й приносить прибуток. Місто має спеціяльні контейнери і ошатні майданчики для їх встановлення. На моє запитання, як у місті, де, на жаль, досить низька побутова культура, все це не розтрощили і не понівечили, О. Василянський пояснив:

– Мешканці багатоповерхівок самі стежать за порядком. За увесь час ми не втратили жодного контейнера, навіть не замінювали коліщаток на них...

Майже 80 відсотків мешканців міста системно платять за вивезення сміття. І роблять це цілком добровільно. Проведена роз’яснювальна інформація. Це був ментальний прорив у житті міста.

Вулиці і подвір’я стали чисті, а на сортувальному заводі з сміття вилучають близько десяти цінних сировинних фракцій: метал, кольорове і просте скло, папір, пластик тощо. Все це йде на перероблення і приносить гроші для удосконалення процесу утилізації побутових відходів.

Л. Хм.

Так виглядає підприємство, котре очистило вулиці Харцизька і Макіївки.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

„Фата морґана" і твори Шевченка

У 1987 році Україна вперше почула і заговорила про новітнє виконання „Гамалії" та інших пісень на слова Тараса Шевченка. Новостворена рок-група „Фата морґана", яка почала працювати наприкінці 1980-их років, намагалася досягти майже недосяжного – це стало наче її гаслом. Ідея створення гурту належала Олексієві Керекеші, співакові та композиторові. Музикант не лише за освітою, але й за покликанням, він має своє відчуття ритму, музики, до певної міри співзвучне з його внутрішніми душевними вібраціями. О. Керекеша закінчив Київський інститут культури, за спеціяльністю – хормайстер, грає на клявішних інструментах, його друзі Ігор Шабловський та Сергій Коломієць – Київську консерваторію з кляси скрипки. Перші концерти були на теренах Київщини. Гурт працює у складі Київського об'єднання музичних ансамблів.

У 1989 році „Фата морґана" усім складом перебралася до Вінницької філярмонії. Концертує на Вінничині, виконує лірику, покладену на музику. На багатьох нових творів на слова Кобзаря.

На зламі 1980-1990-их років в Україну повертається Тарас Петриненко, який довгі роки працював з різними російськими групами. Він жваво включається в українське концертне життя. Йому потрібен свій гурт, який би виконував його композиції, їздив з ним по країні, за кордон. Таким гуртом стає „Фата морґана", але вже з іменем „Гроно". Але сольні виступи гурту не припиняються. Акомпоніюючи Т. Петриненкові, ансамбль також окремим бльоком виконує свої власні твори. У цей час Україна слухала пісні О. Керекеші на слова Кобзаря „Іван Підкова", „Гамалія", „Ой, нема".

Подальшу долю колективу вирішили гастролі до США з Т. Петриненком. О. Керекеша, І. Шабловський та С. Коломієць вирішили залишитися в цій країні та спробувати почати усе спочатку. Вони витримали випробування часом. Сьогодні це відомий уже в США гурт „Фата морґана". І така далека і, здавалося, недосяжна, мрія потроху збувається. Ні на мить не припиняв творити О. Керекеша. Звучать все композиції, записуються нові диски. Особливої уваги заслуговують останні – „Кобзар" та „Два світи", на яких ми чуємо Шевченкові слова, але в інтерпретації сучасного рок-музиканта. Має гурт і свою вебсторінку (www.fata-morgana-band.com), на якій подає нову інформацію про свою творчість, пропонує прослухати останній доробок.

У 2004 році гурт співав на Майдані Незалежности в Києві. В престижній українській колекції „Рок-легенди України" виходить дист з його піснями. Більше року працює з гуртом новий ударник Богдан Михайлишин.

Колектив відзначив 16-річчя свого існування. Коли слухаєш записи гурту, то з особливою гостротою починаєш розуміти, чому Шевченко є поетом на всі віки і для всіх епох, і особливо – для всіх музичних стилів. У цьому його істинно Пророчий дух – надихати інших на життя і творчість для людей.

Галина Генгало

Солістка Оксана Петрусенко – український соловейко

Євген Савенко

Уславлена співачка Оксана Петрусенко народилася 5 лютого 1900 року в Балаклаві, біля Севастополя. Батько її Андрій Бородавка (з наголосом на другому „о") був родом з Малої Балаклії Харківської обл., мав чудовий голос, служив на Чорноморській фльоті матросом, де його прізвище переробили на Бородавкіна. Мати Марія Кулєшова, була родом з Орловської губернії. Оксані було лише більше року, коли весною 1901 року батько помер від туберкульози.

Ксенія Бородавкіна дитиною співала в церковному хорі, грала на гітарі, рано почала заробляти в Севастопольському порту, а з 17 років співала в самодіяльному хорі „Рада", в Севастопольському військовому порту. У вересні 1918 року Ксенія пішла в мандри з музично-драматичною трупою Степана Глазуненка. Через два місяці дівчина перейшла до Херсонського театру. Очолював театр Іван Сагатовський. Його дружина Катерина Лучицька почала вчити Ксенію основам сценічного мистецтва. В тому ж театрі Ксенія зустріла Петра Бойченка, який почав її вчити співати, давав основи вокального мистецтва, вчив читати ноти з листа. Саме він придумав Ксенії Бородавкіній сценічний псевдонім Оксана Петрусенко.

В 1921 році Херсонський театр розпався. Довгі сім років Петрусенко мандрувала по Росії та Україні в складі пересувних музично-драматичних труп. Сувору школу життя в мистецтві О. Петрусенко пройшла за ці сім років, але в усіх гуртках вона вирізнялася своїм чудовим, неповторним голосом.

В 1923–24 роках вона навчалася в Київському музично-драматичному інституті ім. Лисенка, одночасно двічі на тиждень брала уроки у видатного музичного педагога Олени Муравйової, одним з учнів якої був Іван Козловський. Закінчити навчання не вдалося: закохалася в співака-баритона Мефодія Сенюту-Барила, завагітніла, навчання стало неможливим. Вона покинула Київ і поїхала в Калугу, в пересувний театр І. Сагатовського. 16 січня 1925 року народила сина Володимира.

У вересні 1927 року, після успішних гастролей музично-драматичної трупи в Казані, О. Петрусенко одержала пропозицію співати в Казанському оперному театрі, і погодилася. В Казані вона мала дуже вдалий дебют. 13 грудня 1927 року співала Оксану в опері Петра Чайковського „Черевички". Співати Вакулу запросили з Свердловського театру тенора Василя Москаленка, учня Станіславського і Немировича-Данченка. Він так завзято цілував її на сцені, що сценічний образ переріс у більші почуття. Незабаром вони зареєстрували свій шлюб.

О. Петрусенко співала не лише в театрі, а й в кінотеатрах перед фільмами, мала численні концертні програми, де виступала разом з Василем Москаленком. В Казані її називали „українським соловейком". Восени 1929 року О. Петрусенко була

(Закінчення на стор. 21)

Тарас Шевченко...

(Закінчення зі стор. 9)

„Вулиці Вільна” М. Богдановича: *„За наказом бурмістра, усі, як належить, зачинили всі вікна, загасили вогні“.* Тарас же копіював собі того отамана Платова, а на те, чи зачинено вікно, чи сяє на всю вулицю, уваги не звертав. Отож простимо П. Енґельгарда за те, що і сам відлупцював Тараса, і за те, що наказав конюхові ще його випороти. За цей гріх можна було і більше покарати…

Але та кара дала змогу Софі зовсім відібрати Тараса від пана. До Вільна приїхав уславлений віденський художник-портретист Йоган Баптист Лампі. Всі найбагатші панянки кинулись до нього замовляти свої портрети. Не зробив би Лампі портрет Софі – вийшло б, що вона не з перших у віленському світі.

Піклуючись про вірність своєї дружини, Павло скористався допомогою Тараса, який мав невідлучно бути під час візитів до художника. Пан вимагав від нього детальних звітів про поведінку пані і художника. Тарасові це доручення дуже сподобалось. По-перше, він отримав змогу дивитись, як працює справжній художник, а по-друге, отримав можливість довести пані, що він її справжній друг. Отож він завжди розповідав панові, як скромно поводиться пані.

Та нарешті Лампі намалював портрет Софі. А вчитись малюванню і далі хотілось... В той час у Віленському університеті викладав малювання професор Янас Рустемас. Про нього Софі дізналась від учениці модистки Ядзі Гусиківської, яка приносила до неї на примірювання плаття. Брат дівчинки Франек був художником, вчився у Рустемаса і дуже його хвалив.

Приватне навчання у професора коштувало дорого. Та пані вдалось вирішити і цю проблему. Серед шанувальників Софі були брати Кукольники. Павло був викладачем університету, а Платон був там екзекутором і займався якраз господарськими питаннями. Молодший з братів Кукольників, знаменитий письменник Нестор Кукольник, записав у своєму щоденнику, що Софі казала, буцімто влітку 1813 року в маєтку її тестя гостював великий князь Костянтин, якого обслуговувала Катерина Бойко, матір Тарасова. То ж Павло повинен був зробити висновок, що Тарас – позашлюбний син намісника Польщі. Хіба ж при таких умовах можна було не дати безкоштовно білета на навчання?

Рустемас навчив Тараса тільки копіювати. Та погляньте на ту копію погруддя жінки. Хіба ж скажеш, що то копія? Та це ж дивиться на зорі жива, прекрасна жінка…

Тарас, який став ходити на лекції малювання, швидко потоваришував з братом Ядвіґи Гусиківської. Він ще не знав дівчат, ще не вмів знайомитись. Заприятелювавши з Франком, він став приятелем і Ядзі, яка сама захотіла познайомитись з ним. Тарасові вже було 16... Юнак, такий чистий, такий симпатичний, та ще й за чутками син самого намісника! Як не покохати такого!

Отож вона, а не Оксанка, з дитинства була тією, про яку писав:

„ …чужа. Чорнобрива!
І ти не згадаєш того сироту,
Що в сірій свитині,
бувало, щасливий,
Як диво побачить –
твою красоту.
Кого ти без мови,
без слова навчила
Очима, душею,
серцем розмовлять.”

Ядзя не знала української. Тарас вже добре вмів читати польською, а от розмовляти, будувати речення ще не вмів. От і довелось Ядзі на перших порах розмовляти з хлопцем очима, серцем, душею... Та гірко скінчилось те перше кохання. Так гірко, що він ніколи не згадував Ядзю. Чому?

Ядзя не бачила свого життя без Речі Посполитої, була закохана в Адама Міцкевича. Вона й Тарасові віддалася ще й тому, що він, українець, напам’ять знав вірші Міцкевича, читав свої перші вірші, присвячені їй, написані мовою Міцкевича. Але в Польщі спалахнуло повстання. Ядзя була з повсталими. А Тарасові до тієї революції було байдуже.

Після Різдва 1831 році до Вільна з інспекцією прибув міністер шляхів сполучень, герцоґ Олександер Вюртемберґзький. Павло отримав посаду ад’ютанта у герцоґа Вюртембергського. У лютому він сам, без сім’ї, виїжджає до Петербургу, щоб оформити призначення та найняти приміщення для сім’ї, яку й вивозить через два тижні. Тараса з ними не було. Він відпросився у пані попрощатись з Ядзею, та й не повернувся. Валка Енґельгарда від’їхала без нього. Тарас думав переховатись у Ядвіґи, а потім якось позбавитись і кріпацтва. Та не так сталось, як гадалось. Ядзя забажала, щоб Тарас приєднався до студентів, які йшли до повстанців. Тараса ж зовсім не задовольняла перспектива воювати зі зброєю в руках невідомо за кого і невідомо для чого. Він відмовився. Тоді Ядзя видала його уповноваженому Віленського гарнізону. Той і відіслав його етапом, як втікача, до пана в Петербурґ. Тарас 800 верст до Петербурґу долав пішки, навіть чобіт протер. Довелось час від часу перевзувати його з однієї ноги на іншу, щоб останні морози не відморозили ноги.

Чекало його в Петербурзі суворе покарання. Та панові не до нього було. Знайшов йому відповідний будинок, отож зайнявся його ремонтом, а потім запросив найкращого в Петербурзі кімнатного живописця Ширяєва розписати його. Звичайно, майстер працював не сам, лише керував роботами. Та це так сподобалось Тарасові, що він буквально молив Софі поклопотатись за нього перед паном, щоб дозволив піти у навчання до Ширяєва. І вона упрохала пана укласти з Ширяєвим контракт. Адже пан з цього мав би неабияку вигоду: такі живописці дуже цінувались, і після Тарасового навчання мав би з нього пан і прибуток, і славу…

Так закінчилось перше кохання Тараса. Софі зробила з Тараса людину, а Ядзя зробила з нього мужчину. І вже цим вони увійшли в безсмертя. Разом з нашим апостолом.

Друкується з скороченнями

Солістка...

(Закінчення зі стор. 19)

запрошена до Свердловського оперного театру. 27 вересня того року була велика прощальна програма в Татарському академічному театрі.

Перші три місяці у Свердловську О. Петрусенко співала лише в „Черевичках“ П. Чайковського. На інші головні ролі театр запрошував співачок з Москви і Ленінграду. О. Петрусенко продовжувала удосконалювати свій репертуар, і через три місяці співала головні партії у всіх спектаклях.

Переїзд в Самару стався раптово. В 1931 році в Самарі був відкритий оперний театр. Не було досвідчених співаків, дириґентів, режисерів. Василь Москаленко сподівався, що в Самарі його таланту вистачить на перші ролі. Репертуар театру був слабенький. Часто спектаклі трималися лише на голосі О. Петрусенко. Вона стала першою солісткою Самарської опери, яка одержала звання Народної артистки Російської Федерації.

В 1934 році столицю України було переведено з Харкова в Київ. Київський театр розвивався й міцнів. О. Петрусенко написала туди листа і одержала запрошення на проби. 14 липня 1934 року О. Петрусенко з сином і чоловіком приїхала до Києва і відразу пішла до Київського академічного театру опери та балету. Знайшла директора Яна Яновського, попросила влаштувати проби відразу. Співала чудово. Проби закінчилися бурхливими оплесками. В. Москаленко теж був прийнятий. Відразу їм дали ключі від однокімнатної квартири. Наступного дня О. Петрусенко вже брала участь в концертній програмі.

На початку березня 1936 року в Москві проводилася декада української літератури і мистецтва. Було заплановано показати опери „Наталка-Полтавка, „Снігуронька“, „Запорожець за Дунаєм“. Дуже гостро стояло питання, кому співати в прем’єрних виставах. О. Петрусенко в „Наталці“ було поставлено в третій виставі, в „Запорожці“ – другій. Але на генеральній репетиції вона так блискуче заспівала Наталку, що її поставили в першу виставу.

Декада почалася з урочистого концерту, де О. Петрусенко привернула до себе увагу яскравим виконанням українських пісень і оперних арій. Їй разом з Михайлом Гришком було запропоновано творче відрядження в Мілян на удосконалення фаху.

О. Петрусенко одержала звання Заслуженої артистки УРСР, орден „Знак Пошани“, матеріяльне забезпечення, перспективу подорожі в Мілян. Але поїздка до Італії не відбулася – змінився політичний клімат. Набирали обертів репресії, лютував НКВД. І хоча О. Петрусенко була лише співачкою, її було викреслено з числа працівників театру. Наклепи і доноси..., О. Петрусенко мало не наклала на себе руки. Врятувала її одна з подруг.

Першого вересня 1939 року почалася Друга світова війна. У складі творчої бригади артистів київських театрів О. Петрусенко поїхала в Галичину. 20 вересня вона була вже у Львові, оселилася в готелі „Жорж“. Познайомилася з Соломією Крушельницькою, бувала у неї вдома.

У Львові вона трагічно закохалася. Чекала дитину – без будь-якої надії на життя з коханим. Вагітність була не простою, вона повернулася до Києва. 8 липня народила сина Олександра, а 15 липня 1940 року, о 14-ій годині дня, раптово померла від тромбоемболії легенів. 17 липня похована на Байковому цвинтарі Києва.

Нижнєкамськ, Росія

В Острозькій академії – два лавреати

ОСТРОГ, Рівненської обл. – Національною премією ім. Т. Шевченка відзначені відразу два викладачі Національного університету „Острозька академія" – Рафаїл Торконяк та Дмитро Стус.

Єромонах, архимандрит, доктор теології, знавець 17 мов проф. Р. (Роман) Торконяк протягом 30 років займався перекладом унікальної Острозької Біблії, яка є першим повним перекладом текстів Святого Писання східньослов'янською мовою. Результатом цієї титанічної праці стало видання перекладу, здійснене львівським видавництвом Українського біблійного товариства. Син видатного українського письменника, клясика XX століття Василя Стуса, письменник, журналіст і літературознавець Д. Стус написав біографію свого славетного батька, яку вже сьогодні багато дослідників називають проривом в українській бібліографістиці. Книга „Василь Стус: життя як творчість", що вийшло друком у київському видавництві „Факт" 2004 року, стала не просто збіркою спогадів про батька, а науковим осмисленням його життєвого шляху, ґрунтованим на фактах та численних опрацьованих документальних архівних джерелах.

Оксана Прасюк

Плянета...

(Закінчення зі стор. 10)

Опереткова Україна вмерла, народилася державна Україна – це вже не те безмовне, заспане й засцане немовля, котре випручувалося з есесерівських одеж. Уже підліток. Уже – малий Тарас, який не тільки пасе ягнят „дядькам отечества чужого", а й „списує Сковороду". Велика історична мудрість в тому, аби не відступитися від своєї державницької ідеї.

Не треба дурити ні себе, ні людей: треба нести свого хреста. Треба думати про себе – й на себе розраховувати. За віки й віки світова громадськість уперше почула про Україну тоді, коли рвонув Чорнобиль. І хіба людству пекла груднева річниця всеукраїнського референдуму? Та Боже борони! Щоб Україна пошвидше закрила Чорнобиль, а там їй усі шляхи-дороги відкриті. Куди хоче і з ким хоче. Але – „на свої": гроші, мізки, зусилля. Вже коли нас українськими словами закликає до національної гордости Президент США, цитуючи Тараса Шевченка, явно проамериканського „елемента" („Чи діждемося Вашинґтона з новим і праведним законом? А діждемось..."), і хай каліченою, а таки українською мовою промовляє анґлійський посол, то вже не так критично дивишся на рідних, питомих „гнучкошиєнків", адже будуємо не Малоросію – Україну. Буде вона під вербою, і ніхто не затулить очі останньому українцеві, доки ця плянета і ця верба; а Чумацьким Шляхом, а Волосожаром летять і летять стрімголов наші предки, і під зухвалий марш похідний запорозький ллються не сльози розпачу, а радісні сльози осяяння, звитяги – перемоги в історичному виборі. Місяцю, сонце козацьке, світи!

Перед...

(Закінчення зі стор. 10)

сценах і за лаштунками готувань до Шевченківських днів.

Отож, спочатку.

Як відомо, Україна вшановувала свого великого сина в березні. Так і називалися свята – Шевченківський березень.

Уже були Всесоюзні Пушкінські і Лермонтовські дні, а Всесоюзних Шевченківських „пробити" в ЦК не вдавалося.

І ось у 1986 році під час Днів багатонаціональної радянської літератури в Україні Борис Олійник і Олесь Гончар підмовили Сергія Михалкова і Юрія Бондарєва порушити це питання з високої трибуни.

„А що, хіба в Україні й досі не організовано Всесоюзного Шевченківського свята?" – злегка заїкаючись, з подивом запитав С. Михалков, звертаючись до зали й президії водночас.

Камінець було кинуто, круги громадської думки розійшлися.

Далі потрібна була методична робота – нагадувати, просити, переконувати ЦК. Робота невдячна. І все ж голова комісії з проведення свята Б. Олійник разом із головою Спілки письменників України Юрієм Мушкетиком добилися постанови Ради Міністрів України, яка узаконила: щороку Міжнародне Шевченківське свято проводиться в іншій області.

У цьому був закладений великий смисл: щороку одна з областей, як правило, найбільш зрусифікована, приймає гостей і устами найвищих мужів змушена буде на загал говорити українською мовою та ще й з позиції Шевченка.

Так у березні 1987 року вперше заговорило українською Запоріжжя (а як же інакше, коли гості з усього світу говорили мовою Великого Кобзаря?).

Наступною зміною в святі було перенесення його на травень. Офіційно – щоб увесь світ бачив Україну в весняному розвої – в шумуванні садів, у голубому безмірі Дніпра, в широкому безмежжі квітучих полів. Нам же, молодшим, хто дещо противився задуманим змінам, зокрема мені, Б. Олійник пояснив дохідливіше: „22 травня біля пам'ятників Шевченку „відловлюють" нашу найбільш патріотично настроєну молодь, тобто „обчухрують" пляномірно і методично покоління за поколінням. Цей день, коли великий син України навіки повернувся в її лоно, повинен стати офіційним національним святом. Тоді будуть зняті всі проблеми" (...).

Ми, хто з любов'ю ніс до людей його полум'яний дух, його гаряче слово, з гордістю говорили: в глушині темного кріпацтва вродила Україна свого великого сина, щоб порятувати себе, свій народ, свою націю, свою долю. І він сягнув світових вершин в царстві духа, волі, правди.

Геніяльний талант поета, мислителя, а ще рівна цьому таланту любов до України вивели його на ті вершини, звідки видно і чути не лише народи і культури, а й кожну людину. На тих вершинах виграњилася його велика, пекуча любов до народу, до своєї Вітчизни, він, як першу свою святу заповідь, записав:

Я так її, я так люблю
Мою Україну убогу,
Що проклену святого Бога,
За неї душу погублю!

Поштовий бльок до дня народження Тараса Шевченка

23 лютого видавництво „Марка України" ввело в обіг новий поштовий бльок з серії „200-річчя від дня народження Тараса Шевченка". Автор: Володимир Таран. Наклад – 125 тис. примірників. Ціна: 5,85 грн.

На бльоці вміщено вірш Т. Шевченка „Доля" і його малюнки. Адреса видавництва: Хрещатик 22, Київ, 01001 UKRAINE.

Ліворуч – поштовий штемпель першого дня обігу що був застосований у Києві 23 лютого.

Одинадцята...

(Закінчення зі стор. 10)

живим, і ненарожденим" нам сказав: досить! Досить бути наймитами в чужих, „рабами, підніжками, грязю Москви, варшавським сміттям"! Служімо тільки Україні, думаймо тільки про Україну, рятуймо Україну, вірмо в майбутнє України!

І хоч Шевченко був разом з інтелектуалами Паньком Кулішем, Миколою Костомаровим, він вивищувався над ними на кілька голів, мав іншу духовну природу, самостійницьку, державницько-українську. Вони ж були всього лише українофілами-федералістами. Його „Кобзар" став українською Біблією, до якої ми доростали понад півтора століття. Не доросли були навіть у 1917–1920 роках, коли забамбулені драгоманівщиною, згаяли державобудівничий час на роззявкувато довірливі малоросійські ідеї автономії в череві лютого московського звірюки, бо нічого не зрозуміли з „Кобзаря", жодного рядочка! І лише сьогодні з тяжкою головою виходимо з московського похмілля, починаємо доростати до духу Шевченка, до його заповітів, і нам нарешті розвидняється (...).

Щоразу, сходячи на високу священну українську гору під Каневом, я чую слова нашого Пророка:

Добре, брате,
Що ж ти такеє?

Давайте ж чесно зізнаємось Шевченкові в нашому національному гріхові. Давайте скажемо йому й собі: „Ми – держава нікого, в якій живе ніхто. Бо 15 років тому ми задумали будувати державу безнаціональну (так, аби державу, а яку?), і наші й перший і другий президенти, як чорт ладану, боялися національної ідеї, бо з їхніх голів і досі не вивітрився так званий „інтернаціоналізм". „Інтер" – це в перекладі „між". Тобто, нашу державу посадили між двох стільців. Отакий „фундамент".

Оцей інтер-космополітизм щодень Божий перетворює Україну на малоросійський філіал Росії. Соціологічні опитування свідчать, що українською мовою спілкується лише 37 відс. громадян України. Більше того, 59 відс. населення України вважає, що росіяни й українці – це один народ. І цей відсоток утримується й серед шкільної та студентської молоді.

То що ж робить наша школа? А вона є в нас? Школи, які не виховують патріотів, це всього-навсього 11-річні інструктажні курси з передання тих чи тих знань.

Вдумаймося ще раз – 59 відс. громадян України вважають, що росіяни й українці – це один народ. До чого ж нас довели? Та ще ж понад 150 років тому Шевченко сказав нам про росіян і українців: у них народ і слово, і в нас народ і слово. І ми тоді, кожен з нас, українців, розуміли нашого Пророка (...).

Тож давайте слухати й розуміти Боже Провидіння. Саме Воно дало нам Незалежність. Без Божої волі ми б ніколи не завоювали свою незалежність – з огляду на те, які ми „герої", що ми витворяли в національно-демократичному стані всі двадцять років. Чубилися між собою, як найостанніші малороси. О, тут ми традиціоналісти!

Шевченкове слово бурхає полум'ям правди до нас і про нас, і ніяк не може збудити нас від малоросійського сну, запалити наші душі. Що ж нам ще треба, щоб проснутися? Могутніше, точніше, зрозуміліше Шевченка нам же ніхто не скаже. Вслухаймось:

Так от як кров свою лили
Батьки за Москву і Варшаву,
І вам, синам, передали
Свої кайдани, свою славу!

Більше оптимізму в нашій любові до України! Батьківщину треба любити крилато, радісно, піднесено, солодко, як любив її Шевченко. І вірити в неї, як у Бога. А захищати фанатично, з чистокровною ненавистю до всіх ворогів.

Високе вимагає і любови високої.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього, дня 16 вересня 2006 р. Божого у Філядельфії, Па. відійшла у вічність на 96-му році життя моя найдорожча, ніколи незабутня МАТУСЯ, БАБУСЯ та ПРАБАБУСЯ

СВ. П.

ОЛЬГА ІВАНІВНА ПРИШИБА-ПРИШИБИНСЬКА

з роду ЛАВРЕНЧУК

Наша щира подяка о. Михайлові Цюман, о. Франкові Істочин, настоятелеві української православної катедри св. Володимира у Філядельфії за участь у похоронній Службі Божій у церкві св. Покрови та за молитви у згаданій катедрі.

Дякуємо о. Петрові Цюман за чин похорону на українському православному цвинтарі у С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Щиро вдячні за вислови співчуття та за вшанування Покійної присутністю, молитвами на похоронній Службі Божій. Наша велика подяка церковному хорові з дириґентом Петром Гурським за співання похоронної Служби Божої.

Дякуємо нашим родинам Кривушам та Курилкам за підтримку у нашому скорботному горі. Безмірно вдячні Вікторії та Мар'яні Вакуловським, які завжди були з нами чи то в радісну, чи то в сумну годину. Велика подяка вельмишановному Адріянові Гаврилів, директорові банку „М.В." та всім працівникам за співчуття та багатий фруктовий кошик.

Щиросердечно вдячні за замовлення молитов у „Sacred Heart Monastery": Ларисі Стеблій-Дідаш, Марії Махник, Eva Karaman, Christine and Vincent Sokol, Bill and Natalie Hagerty. Дуже дякуємо Стасі Корнюк за сердечне вітання з Днем Народження протягом багатьох років від себе та прицерковних організацій. Дуже дякуємо Вікторії та Мар'яні Вакуловським за вітання також з пишними квітами та солодощами.

Щиро дякуємо церковному старості Кирилові Пасічнику, який під час похоронних відправ приїжджав на години раніше, щоб відкрити церковні двері та останній відходив. Вельмишановному голові парафіяльної ради Іванові Праско щиро вдячні за поміщення у церковному бюлетені вітання довголітньої парафіянки з 95-им днем народження, а в скорому часі оповіщення про упокоєння, похорон та сороковини. Наше щире дякуємо: Стасі та Феді Корнюк, Вікторії та Мар'яні Вакуловським, Галині та Ларисі Кривуша за відвідини нас дома, обдаровуючи приготовленими стравами.

Усім, що приїхали на чин похорону, щоб востаннє попрощатися з Покійною щиросердечно дякуємо. Дякуємо сестрицтву Покрови Пресвятої Богородиці в С. Бавнд Бруку за гарно приготовлену тризну, а всім, що були на ній щира подяка. Дуже вдячні інженерові Петрові Гурському за теплі слова-спомин про Покійну, яку він знав від часу заснування української автокефальної православної церкви св. Покрови у Філядельфії, приблизно в 1951 р.

Дякуємо похоронному заведенню Nasevich-Flatcher за сумлінне переведення похорону. Церковному хорові з дириґентом Петром Гурським за співання Панахиди у 40-ий день, усім, що молилися з нами та за присутність на тризні – наше сердечне дякуємо. Надзвичайно велика подяка Стасі Корнюк, з якою ми знайомі ще з Німеччини з табору „Ді-Пі" у Новому Ульмі, за прочитання під час тризни про тернистий шлях Покійної, як одної з мільйонів українських жінок, які пережили розкуркулення та голодомор у роках 1932-33.

Нашому невтомному сестрицтву св. Ольги на чолі з головою Софією Сілін дуже дякуємо за допомогу у приготуванні тризни, як рівнож Галині Кривуша, Стасі Корнюк, Ліді Білоус.

Ми сердечно вдячні за пожертви на Панахиди у 9-ий та 40-ий дні та на поминання протягом року під час св. Літургії:

Г. і А. Довбня 50 дол., Г. Роспутько 25 дол., проф. А. Жилава 20 дол.

ЗА КВІТИ ДО ГРОБУ дякуємо:
В. і М. Вакуловські, О. і М. Коритнюк, Е. і О. Наконечні, д-р А. Любицька, Марія Богданова.

ЗА КВІТИ ДО ХАТИ дякуємо:
Ларисі Кривуша.

НА ЦЕРКВУ СВ. ПОКРОВИ дарували:
по 50 дол. В. і Б. Тодорів, О. і М. Коритнюк, Є. Трипупенко.

НА ЦЕРКОВНИЙ ХОР:
50 дол. Є. Трипупенко.

НА СЕСТРИЦТВО СВ. ОЛЬГИ:
150 дол. Є. Трипупенко,

НА ЦЕРКОВНИЙ БЮЛЕТЕНЬ:
75 дол. Є. Трипупенко.

НА ПЕРЕСИЛКУ ПОСИЛОК В УКРАЇНУ ДО СТАРЕЧИХ ДОМІВ, СИРОТИНЦІВ І ШКІЛ:
100 дол. Н. і Ю. Курилко; по 50 дол. Р. Євтушенко, А. і Г. Довбня, В. і М. Вакуловські, Ю. і І. Трипупенко, Є. Трипупенко, Н. Добрянська-Плечінь, Г. Гаврась; по 40 дол. С. і Ф. Карнюк, А. Погоріленко; по 25 дол. д-р А. і І. Білик, І. Зінченко; по 20 дол. Л. і Є. Корсун, У. Антоненко, І. Шерба.

НА „UKRAINIAN FUND 3,000"
For „Mother & Child Program".
По 100 дол. Л. Ковальчук, В 2 Training, Л. і Г. Білоус; по 50 дол. Г. Паламар, Г. і С. Кривуша, Г. і А. Довбня, Р. Євтушенко, Н. Ленко, Є. Трипупенко, О. і Е. Трипупенко-Бродвел, О. і А. Трипупенко-Домінай, Тарас Трипупенко, Н. Іваненко; по 25 дол. Н. і І. Савчук, П. Гурський; по 20 дол. М. Малий, Л. і Є. Корсун.

Усім жертводавцям за щедрий дар на нев'янучий вінок Покійної наша щира, сердечна подяка.

Дочка ЄВДОКІЯ ТРИПУПЕНКО з дітьми та внуками.

Ділимось сумною вісткою, що дня 10-го лютого 2007 р. в Парк Ридж, Іллінойс, після тяжкої недуги, на 93-му році життя, відійшла на вічність, у тихому сні, найдорожча і незабутня нам всім наша ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, та ПРАБАБУНЯ

СВ. П.

ЕМІЛІЯ з РОМАНОВСЬКИХ ПЛЕШКЕВИЧ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 13-го лютого 2007 р. в церкві Св. Йосифа в Чікаґо. Тлінні останки були зложені на цвинтарі Св. Миколая.

Залишені у глибокому смутку:

муж – ОМЕЛЯН
син – ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ІВАННОЮ
внучка – СОНЯ ЛИКТЕЙ з мужем МАРКОМ та з правнуками ЗАХАРІЄМ й АНДРІЄМ
внук – ОЛЕКСАНДЕР
син – БОГДАН з дружиною ІРИНОЮ
внук – АНДРІЙ з дружиною ОЛЕЮ та з правнучками МАРІЄЮ та ЕЛІЗАВЕТОЮ
внук – АДАМ
внучка – ОЛЕКСАНДРА
внук – ЮРІЙ

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з приятелям і знайомими, що в понеділок, 5 березня 2007 р. після короткої але тяжкої недуги на 81-му році життя відійшла у вічність дорога і люба ДРУЖИНА, МАМА І БАБУСЯ

СВ. П.

НАДІЯ ВОЛОДИМИРІВНА САВЧУК

з дому ФИЛИПІВ

нар. 1926 р. у Каліші, Польща.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 9 березня 2007 р. огод. 6-ій веч. у церкві св. Покрови при 12 і Овк Лейн вулицях у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 10 березня 2007 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Покрови у Філядельфії, а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік – ІВАН
дочка – ЛІСА з чоловіком ГРИГОРІЄМ
син – ЄВГЕН з дружиною КАТІ та дітьми МИХАЙЛОМ і ПЕЙДЖ.

Вічна Їй пам'ять!

УПРАВА
Східньо-Европейського Дослідного Інституту
ім. В. Липинського (СЕДІ)

зі смутком сповіщає, що 26 лютого 2007 р. відійшов у вічність

СВ. П.

д-р СВЯТОСЛАВ ТРОФИМЕНКО

Член Управи СЕДІ, Перший Заступник Голови СЕДІ та довголітній скарбник, член НТШ і УВАН-у, доктор хемії, винахідник полі-пиразоліл-боратових лігандів (названі ним „скорпіонатами"), автор понад 150 статтей з органічної хемії, автор 36 патентів, викладач на університетах та в наукових товариствах, громадський діяч.

Вічна Йому пам'ять!

Шановним Дружині та Родині Покійного складаємо найщиріші вислови співчуття.

УПРАВА СЕДІ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

З волі Всевишнього в п'ятницю, 26 січня 2007 р. у мирі і спокою на 97-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ „сонце нашої родинної теплоти"

СВ. П.

ІВАННА СМАЛЬ

з дому Пастушинська з Добрянських, дружина покійного д-ра мед. Івана Смаля нар. 15 травня 1909 р. у Львові.

Св. п. Іванна прожила у Львові до початку Другої світової війни. Батьки защіпили в св. п. Іванки любов до Бога, Батьківщини, господарність, гостинність і пошану до свого ближнього. Це помогло їй бути доброю учителькою по закінченню учительської семінарії у Львові.

Ми гордимося нашою мамою, яка так багато доклала зусиль, як фізично, так і розумово, аби її родина мала міцний фундамент, на якому будувалося родинне довголітнє життя.

Мама перенесла лихоліття війни, еміґрацію та скитання на чужині. Вкінці вибрала свою другу батьківщину Америку. Це були нелегкі часи, але в неї знайшлася сила волі, щоб всі труднощі побороти і ми їй за це дякуємо. Молимося за неї Богові, щоб Він відкрив для Іванни браму до вічного царства небесного.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ:

ПАРАСТАС відбувся в четвер, 1 лютого 2007 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Buhaj – Wisocki Funeral Chapel, Warren, MI.

Похорон почався в п'ятницю, 2 лютого 2007 р. з похоронного заведення до церкви Непорочного Зачаття в Гемтремку, а відтак тлінні останки були перевезені на український цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. і там поховані 3 лютого 2007 р. біля мужа д-ра медицини Івана Смаля.

Щиро дякуємо о. Романові Гикавому і о. Маріо Дачишинові за церковні відправи, а чоловічому ансамблю родини Добрянських за зворушливий спів над могилою Покійної.

Залишилися у глибокому смутку:

донька – ЛІДІЯ (ДОЗЯ) з мужем д-ром БОГДАНОМ ГАЙДУКЕВИЧЕМ
син – мґр РОСТИСЛАВ з дружиною ВАРВАРОЮ
внуки – д-р мед. ЮРІЙ ГАЙДУКЕВИЧ з дружиною ВЕНДІ
– д-р мед. АНДРІЙ ГАЙДУКЕВИЧ з дружиною д-р ТАЇСОЮ
– мґр ОЛЕКСАНДЕР ГАЙДУКЕВИЧ
внучка – АННА СМАЛЬ
правнуки – СТЕФАНІЯ, ЮРІЙ мол., – БЕНДЖАМІН і АНДРІЙ ІІ
шваґер – ВАСИЛЬ СМАЛЬ з родиною в Україні
братова – КАТЕРИНА БУРЛАКА з родиною в Україні
племінниці – ТЕРЕСА БОРСУК і МАРІЯ ПЕРНАК з родинами в Україні
двоюрідний брат – маестро АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ з дружиною СТЕФАНІЄЮ і дітьми
вуйко – мґр ВАСИЛЬ ТХІР з дружиною ГАЛЕЮ і дальша родина в США, Канаді і Україні.

„Проміння її родинної теплоти залишиться з нами назавжди."

Нехай земля буде їй пухом , а в наших серцях – вічная пам'ять!

У ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого МУЖА і БРАТА

СВ. П.

д-ра ВАСИЛЯ КОСТРУБЯКА

який на 80-му році життя, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у вічність 15 березня 2005 р. в Овієдо, Еспанія

буде відправлена **СЛУЖБА БОЖА**
в п'ятницю, 16 березня 2007 р. в церкві св. Івана в Овієдо, Еспанія.

У смутку залишені:

дружина – РЕҐІНА
сестра – СОФІЯ, КІДАНЧ
племінниця – МАРҐАРЕТ, КІНЕЛОН
та ближча і дальша родина в Україні, Еспанії і Америці.

Про молитви за спокій душі Покійного просить

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 14 лютого 2007 р.відійшов у вічність у Ріджайні, Саскачеван на 93-му році життя наш невіджалуваний
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ТЕСТЬ і ШВАҐЕР

СВ. П.
д-р БОГДАН КАЗИМИРА

Абсольвент Львівської Богословської Академії, д-р філософії, дійсний член Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка, журналіст, публіцист, громадський діяч.

Осиротив:

дружину – ЄЛИСАВЕТУ
дочок – НАДІЮ з мужем ЮРІЄМ ДЗЬОБОЮ і синами РОМАНОМ і АДРІЯНОМ
– д-р МАРТУ з мужем д-ром ДАВИДОМ ЕЛЛЕН і синами СТЕФАНОМ та МИХАСЕМ
сина – ДМИТРА з дружиною ДЕБІ і донями ГАННОЮ, НАТАЛКОЮ, МЕЛІССОЮ і сином ДЖОРДАНОМ
шваґрів – МИХАЙЛА і ВІРУ ДОРОТА
– РОМАНА і АНІЗІЮ ДОРОТА
похресників – ЛЕВКА ГЛИНКУ
– ВІРУ ГУГЛЕВИЧ-ЛАМБЕРТ
– д-ра АНДРІЯ ЦИБУЛЬСЬКОГО
ближчу і дальшу родину в Україні і Польщі.

Вічна Йому пам’ять!

Просимо складати пожертви в ім’я Богдана Казимири на „Children of Chornobyl Canadian Fund “ (Scholarships for orphans), 75 Leopolds Drive, Ottawa, ON K1V 7E2.

An online book of condolences maybe signed at www.speersfuneralchapel.com

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і побратимами, що з волі Всевишнього 16-го лютого 2007 р. по важкій недузі відійшов у Божу вічність наш найдоророжчий
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, і ВУЙКО

СВ. П.
ВАСИЛЬ КОРЖ

народжений в с. Битьків, пов. Надвірна, обл. Станиславів. Колишній підхорунжий 30-го полку Першої Української Дивізії УНА. До гімназії ходив у місті Яворів. Був учителем народних шкіл в рідних сторонах. Був одним з основників і довголітнім жертвенним працівником у місцевому відділі Кредитової кооперативи Самопоміч. Оплачував коледжі двом сиротам-студентам у Києві.

Парастас був відправлений 22-го лютого в похоронному заведенні Lilly & Zeiler. Похоронні відправи відбулися в п’ятницю, 23-го лютого 2007 р. в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла, а опісля на місцевому українському цвинтарі в Балтиморі.

У глибокому невимовному жалю і смутку залишилися:

дружина Ольга з дому Надозірна
донька Ірена Паламар з мужем Іваном
син Юрій
сестра Анна Корж Тим’юк
сестрінок Василь Тим’юк
сестрінка Юстина Тим’юк Чапельська з мужем Юрієм і родиною
сестрінка Марія Тим’юк Лукіянчук з мужем Тарасом і родиною
сестрінка Дарія Тим’юк Боллінджер з мужем Йосифом і родиною
сестра Параскевія Корж Кузьмів з мужем Теодором
сестрінка Анна Кузьмів Коллінс з мужем Річардом і родиною
сестрінок Роман Кузьмів з дружиною Ліндою і родиною
брат Іван Корж з дружиною Таїсою
братанки Адріян і Доріян Корж
шваґерка Евгенія Надозірна Бобак з дітьми
шваґер Віктор Надозірний з дружиною Аретою і донькою Наталею
шваґер Осип Надозірний з родиною
і вся родина в Україні.

Вічна пам’ять Покійному!

В пам’ять покійного Василя Коржа можна складати пожертви на добродійну ціль – допомогу для дивізійників-інвалідів та інших старенььких недужих самітних людей в Україні.

ШКІЛЬНА РАДА ПРИ УККА
зі смутком повідомляє українську громаду, що 26 лютого 2007 р. відійшов у вічність

СВ. П.
д-р ІГОР ГУРИН
(1921 – 2007)

довголітній громадський діяч та педагог.

Покійний д-р І. Гурин народився в Зінкові на Полтавщині 16травня 1921 р., вчився в Харкові, Ґрацу (Австрія) та закінчив докторатом у New York University з порівняльної лінґвістики в 1973 р. Працював консультантом в інженерних фірмах.

Вчив в школах українознавства в Ню-Йорку, Пасейку та Моріс Кавнті. Був членом Шкільної Ради 1977 – 1999 р.р. та педагогічним дорадником у школі СУМА, в Пасейку. Викладав на Учительських Курсах на Союзівці 1985 – 2002 р.р. Автор книжок і статтей.

Вічна Йому пам'ять!

Висловлюємо щирі співчуття шановній Дружині та Родині.

УПРАВА ШКІЛЬНОЇ РАДИ при УККА

бл. п.
МИКОЛА КОСТЮК
26 червня 1926 р. - 27 лютого 2007 р.

Ми живі свідки Ваших подвигів - будемо завжди Вас пам'ятати.
Хай американські вітри занесуть Ваші заспіви в Україну.

Вічна Йому пам'ять!

Управа і члени Української Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

Вітаємо студентів 2006 – 2007 року, членів УНСоюзу

Марійка Дрич

Ще на зорі заснування Українського Народного Союзу освіта належала до одних з найголовніших напрямків діяльности його фундаторів. Тому вже на ранніх етапах своєї історії УНСоюз започаткував Академічну Стипендійну Програму, намагаючись таким чином спрямувати свою діяльність у русло служіння громаді , осягнути, збагатити і посилити безпосередній вплив на життя наймолодших своїх членів – майбутніх провідників громади.

Від початку заснування Стипендійної Програми у 1964 році УНСоюз виділив для потребуючих студентів, членів УНСоюзу, понад 2 мільйони дол. Це означає, що одним з багатьох братських привілеїв УНСоюзу скористалися сотні молодих людей, членів УНСоюзу, які студіюють в різноманітних галузях науки.

Цього року, за рекомендацією Стипендійної Комісії, Український Народний Союз призначив стипендії і нагороди 94 студентам, членам УНСоюзу, що становило 20,275.00 дол., з яких 6,000 дол. припало на спеціяльні стипендії.

Як і в минулому році, стипендії і нагороди призначалися тільки студентам без наукового ступеня (undergraduate).

Заяви на спеціяльні стипендії Стипендійна Комісія розглядала і оцінювала на основі фінансових потреб, академічних осягнень і галузі студій, як також і з погляду активности в українській громаді.

Спеціяльні стипендії, що дають право на вищу фінансову допомогу від УНСоюзу, отримало 7 студентів, членів УНСоюзу, за надзвичайно високі академічні досягнення і помітну активність в житті української громади.

Стипендію д-ра Сузен Ґаландюк, у сумі 2,000 дол. отримав **Іван Миськів**, член 407-го Відділу УНС в Торонто, Канада, студент Торонтського університету. Іван любить спорт і після закінчення навчання мріє працювати фізико-терапевтом для професійної спортивної команди, а в майбутньому відкрити клініку фізичної терапії. Іван також активний в українській громаді, бере участь у щорічних українських фестивалях, вже багато років працює як доброволець в Українському піклувальному центрі для старших осіб. Добровільна праця приносить йому особливе задоволення.

Стипендію д-ра Марії і д-ра Дмитра Яросевичів у сумі по 1,000 дол. призначено **Орисі Козіцькій** та **Ларисі Літепло**.

Орися Козіцька, член 8-го Відділу УНСоюзу тепер навчається на першому році Бостонського університету і була відмінною студенткою The Ursuline School в New Rochelle штату Ню Йорк. Життя Орисі, як і всієї родини Козіцьких, тісно пов'язане з життям української громади. Вона є виховницею СУМ-у, співає в дівочому хорі "Пролісок" та працює добровольцем на Українських фестивалях.

Лариса Літепло, член 5-го Відділу УНСоюзу, – відмінна студентка другого року в Goucher Colledge. В літній час працює на пластоваих таборах, а також на таборах українського танцю гСизокрилі" на Союзівці. Шанує і підтримує українські традиції. Крім української і англійської мови, Лариса також володіє французькою мовою.

Стипендію Йосифа Волка, у сумі 500 дол. отримала **Александра Паславська**, член 42-го Відділу УНС, відмінна студентка факультету політичних наук і міжнародних відносин в Boston College. Александра була активним членом Пласту понад 12 років і тепер продовжує працювати в літній час на пластових таборах, як виховниця. Александра гордиться своїм лемківським походженням. Минулого літа вперше відвідала Україну. Побувала у Києві, Львові, зустрічалася з численною українською родиною, і в майбутньому мріє повернутися в Україну, щоб працювати для користи Батьківщини своїх предків.

Стипендії Блакстону, засновані Корпорацією Українського Народного Дому у Блакстоні, Масс., у сумі 500 дол. кожна, отримали **Меланія Афшар, Юлія Кун і Адам Тепер**.

Меланія Афшар, член 206-го Відділу УНСоюзу, – студентка англійської мови в Vanguard University, California. Минулого семестру Меланія була вибрана почесним Президентом The Sigma Tau Delta English Association. Вона також активна в своїй місцевій церкві як помічник духовного наставника підлітків, співає в церковному хорі під час Богослужб і плянує продовжувати навчання для отримання наукового ступеня.

Юлія Кун, член 206-го Відділу УНСоюзу, – студентка образотворчого і театрального мистецтва у Boston University, Mass. Юлія брала курс театрального мистецтва у Washington, а також літній семестер в North Carolina School of Arts. Як доброволець багато працює асистентом в театрах при постановках вистав, де набуває великого досвіду в пізнанні театрального світу. Мріє стати професійною акторкою.

Адам Тепер, член 206-го відділу УНС, студент факультету кримінальної справи в Roger Williams University. Адам також бере активну участь у діяльності Української Православної Церкви, є членом Православної Ліги. Головною метою його життя є продовжувати навчання для здобуття наукового ступеня і працювати в галузі кримінальних досліджень для Федеральних служб.

Крім спеціяльних стипендій, УНСоюз надав 87 звичайних нагород, які були розділені в такий спосіб: 22 нагороди по 125 дол. – студентам останнього (четвертого) року середньої школи, 18 нагород по 150 дол.- студентам першого курсу університету, 22 нагороди по 175 дол. – студентам другого курсу і 25 нагород по 200 дол. – студентам третього курсу.

УНСоюз вітає всіх студентів, переможців цьогорічного стипендійного конкурсу! Бажаємо їм великих успіхів і снаги у їх майбутніх починах. Схвалюємо і гордимося їхньою готовністю служити українській громаді, беручи активну участь у різних організаціях, працюючи як добровольці в різних українських інституціях. Цих молодих людей об'єднує багато спільних інтересів, але один з найважливіших – приналежність до великого українського коріння. І УНСоюз, своєю багаторічною діяльністю на користь української громади, намагається відродити і утвердити в молодшому поколінні те, що називаться почуттям національної гордости. Маємо надію, що багато з тих, які тепер є початківцями, в майбутньому стануть провідниками української громади в США і Канаді.

Отож ставайте членами Українського Народного Союзу, і матимете нагоду прилучитися до нашої великої української родини, скористатися всіма братськими привілеями, що УНСоюз пропонує, та внести свій вагомий вклад у розвиток української спільноти.

Якщо потребуєте докладніших інформацій, як стати членом УНСоюзу, або маєте якісь запитання відносно аплікацій на стипендії, просимо телефонуйте до нас, і ми радо відгукнемося на ваші запити. Тел. (800) 253-9862.

SPECIAL AWARDS

Melanie Afshar, (UNA Branch 206), is a student at Vanguard University in California.

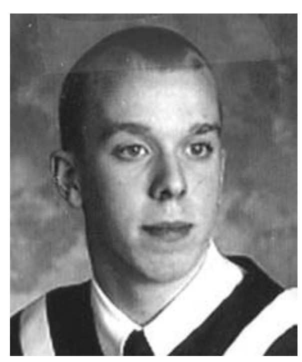
Orysia Kozicky, (UNA Branch 8), is a student at Boston University,

Julie Kun, (UNA Branch 206), is a student at Boston University.

Laryssa Liteplo, (UNA Branch 5), is a student at Goucher College.

Ivan Miskiv, (UNA Branch 407), is a student at the University of Toronto.

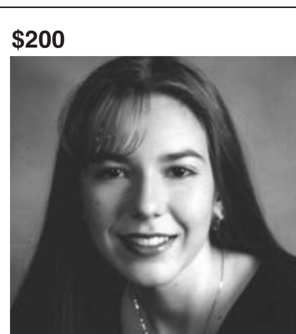

Alexandra Paslawsky, (UNA Branch 42), is a student at Boston University.

Adam Teper, (UNA Branch 206), is a student at Roger Williams University.

$200

Gina Bartos, (UNA Branch 288), is a student at Kutztown University.

Susan Ben, (UNA Branch 230), is a student at the University of Pittsbugh.

Christina Cooke, (UNA Branch 83), is a student at Penn State University.

Roman Drych, (UNA Branch 25), is a student at New Jersey City University.

Maija Eliashevsky, (UNA Branch 15), is a student at Ryerson University.

$200

Mathew Essig, (UNA Branch 39), is a student at the State University of New York at Fredonia.

Angela Fedak, (UNA Branch 112), is a student at Ohio State University.

Mark Fox, (UNA Branch 9), is a student at Lock Haven University.

Marta Hnatiuk, (UNA Branch 94/174), is a student at Oakland University.

Renata Hornich, (UNA Branch 462), is a student at the University of Toronto.

Stephen Iwanyk, (UNA Branch 70), is a student at The Johns Hopkins University.

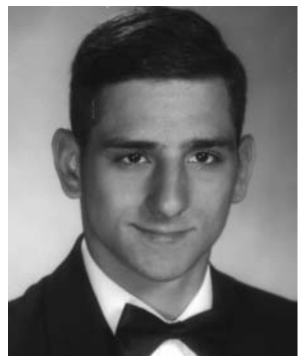
Roxanna Kobziar, (UNA Branch 25), is a student at Lafayette College.

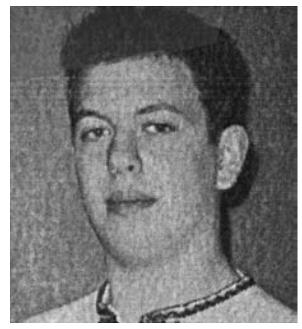
Evgen Konev, (UNA Branch 171), is a student at Binghampton University.

Kimberly Magnowski, (UNA Branch 88), is a student at the College of William and Mary.

Mark Makar, (UNA Branch 200), is a student at the Rutgers University.

Vsevolod Makarenko, (UNA Branch 8), is a student at Bucknell University.

Kristen McGlynn, (UNA Branch 230), is a student at Eastern Michigan University.

Stephanie Michalow, (UNA Branch 360), is a student at Rochester Institute of Technology.

Damian Myron, (UNA Branch 13), is a student at the Siena College.

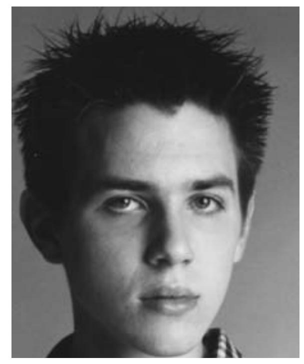
Anthony Pasinella, (UNA Branch 13), is a student at Western New England College.

Diana Serba, (UNA Branch 173), is a student at Rutgers University.

Stefan Stanko, (UNA Branch 25), is a student at Western New England College.

Peter Terela, (UNA Branch 59), is a student at the University of Colorado.

Andrew Terlecky, (UNA Branch 13), is a student at Denison University.

Marissa Tysiak, (UNA Branch 13), is a student at the University of Rhode Island.

$175

Nicole Andreas, (UNA Branch 147), is a student at Cedar Crest College.

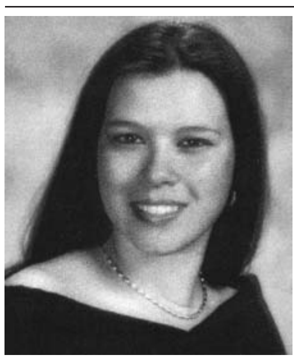
Irina Bratash, (UNA Branch 214), is a student at Kean University.

Victoria Brook (UNA Branch 381), is a student at the University of Central Florida.

Dana Bulcavage, (UNA Branch 242), is a student at Misericordia College.

Nina Celuch, (UNA Branch 42), is a student at New Jersey City University.

Marta Fiducia, (UNA Branch 25), is a student at Fashion Institute of Technology.

Natalia Gouz, (UNA Branch 287), is a student at Pace University.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ ТА НАГОРОД

студіюючій молоді

тільки членам УНСоюзу

на академічний рік 2007/2008

Програма УНСоюзу братських послуг для студентів, членів УНСоюзу, включатиме два роди грошевих нагород:

НАГОРОДИ УНСоюзу, приділені залежно від року навчання студента.

ОСОБЛИВІ СТИПЕНДІЇ – шість до дев'яти стипендій особливого спеціяльного призначення:

- Стипендії і нагороди надається тільки для „UNDERGRADUATE" студентів, визнаних коледжів та університетів, які студіюють для одержання першого ступеня, бакалявра і для ґрадуантів середніх шкіл, які поступають до коледжів чи університетів.
- Прохання про стипендії чи нагороду приймається від студентів, які з 1-им червня, року в якому складають заяву, є АКТИВНИМИ ЧЛЕНАМИ СОЮЗУ принаймні ДВА РОКИ.
- Анкету з вимаганими прилогами треба відіслати до Головної Канцелярії УНС в ОДНІЙ ПОСИЛЦІ, конверта якої не може бути датована пізніше, як 1-го червня 2007 р.
- Конверти датовані пізніше, не правильно заповнені анкети, або брак прилогів, автоматично дискваліфікуватимуть студента.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.,
SCHOLARSHIP COMMITTEE
2200 Rt. 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Please send me a scholarship application for the 2007/2008 academic year.

NAME:______________________________
Please print or type in English

ПРІЗВИЩЕ:______________________________
(Прошу виписати по-українськи)

ADDRESS:______________________________

CITY:____________ STATE:__________ZIP CODE __________

TEL.:____________ E-MAIL:______________

Web:____________ I am a member of UNA BRANCH # ________

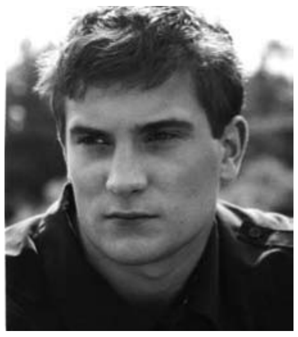
$175

Peter Kleban, (UNA Branch 76), is a student at County College of Morris.

Iryna Korshnyak, (UNA Branch 388), is a student at Florida International University.

Taras Koulik, (UNA Branch 407), is a student at Ryerson University.

Ashley Kovalovsky, (UNA Branch 63), is a student at California University of Pennsylvania.

Yurij Lojko (UNA Branch 287), is a student at Boston University.

Karen Malec, (UNA Branch 112), is a student at Slippery Rock University.

Kathryne Miecyjak, (UNA Branch 360), is a student at the University of Buffalo.

Andrew Miskiv, (UNA Branch 407), is a student at the University of Toronto.

Nadia Mostovych, (UNA Branch 15), is a student at the University of Maryland.

Lydia A. Mulyk, (UNA Branch 194), is a student at Fairfield University.

Oksana Paluch, (UNA Branch 42), is a student at the University of Chicago.

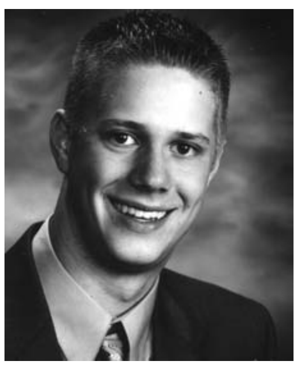
Mark Pokora, (UNA Branch 277), is a student at the University of Michigan.

Catherine Shatynski, (UNA Branch 142), is a student at Rutgers University.

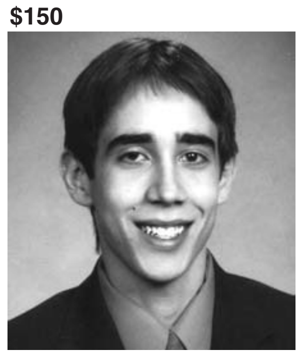

Lynette Turko, (UNA Branch 63), is a student at Carlow University.

Daniel Walchuk, (UNA Branch 362), is a student at Rutgers University.

$150

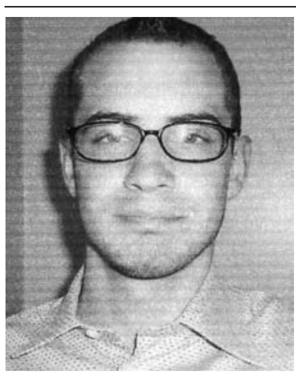
Joseph Bartos, (UNA Branch 288), is a student at Lehigh University.

Michael Chiminec, (UNA Branch 47), is a student at Ithaca College.

Olesia Demczur, (UNA Branch 86), is a student at New York University.

Michael Diakiwsky, (UNA Branch 161), is a student at Kent State University.

Kimberly Halligan, (UNA Branch 39), is a student at State University of New York at Genesco.

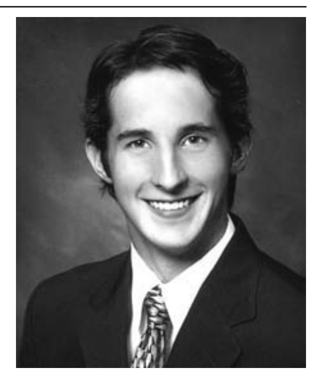
Markian Hornich, (UNA Branch 462), is a student at the University of Toronto.

Ira Maria Koulik, (UNA Branch 407), is a student at Ryerson University.

Mark W. Kutzer, (UNA Branch 127), is a student at Hudson Valley Community College.

Roman Lawrin, (UNA Branch 175), is a student at Oakland University.

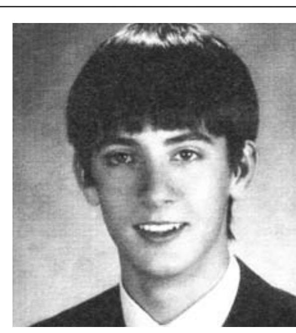
Lauren Magnowski, (UNA Branch 88), is a student at Manhattan College.

William Makar, (UNA Branch 200), is a student at Rowan University.

Alexander Miecyjak, (UNA Branch 360), is a student at the Univesity of Buffalo.

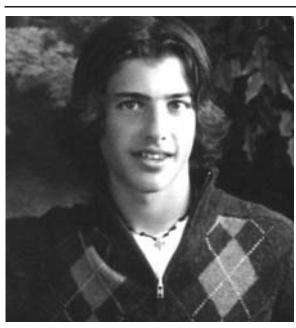
Alexander Mykyta, (UNA Branch 134), is a student Rochester Institute of Technology.

Raissa Myron, (UNA Branch 13), is a student Adirondack Community College.

Michael Pasinella, (UNA Branch 13), is a student Clarkson University.

Christopher Rizzo, (UNA Branch 120), is a student at Penn State University.

Adrian Stanko, (UNA Branch 25), is a student at DeSales University.

Stacie Woods (UNA Branch 364), is a student at Florida State University.

$125

Daniel Anderson, (UNA Branch 164), is a student at Bloomsburg University.

Jessica Arencibia, (UNA Branch 142), is a student at American University.

Maria Carolyn Cherni, (UNA Branch 112), is a student at Virginia Marti College of Arts Design.

Nina DeSantis, (UNA Branch 230), is a student at John Carroll University.

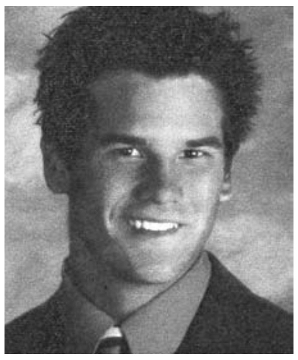
Kristen Essing, (UNA Branch 39), is a student at Crouse Irving School of Nursing.

Jennifer Finley, (UNA Branch 777), is a student at Kutztown University.

Larissa Hanuszczak, (UNA Branch 127), is a student at Buffalo State University.

Andrew Hanycz, (UNA Branch 240), is a student at Xavier University.

Rachel Hipp, (UNA Branch 112), is a student at Ohio State University.

Kaitlin Kaufman, (UNA Branch 242), is a student at Elizabethtown College.

Katherine Kleban, (UNA Branch 76), is a student at E. Stroudsburg University.

No photo

Mathew Labunka, (UNA Branch 414), is a student at Middlebury College.

Boyan Makarenko, (UNA Branch 8), is a student at the University of Pennsylvania

Diane Malec, (UNA Branch 112), is a student at the University of Toledo.

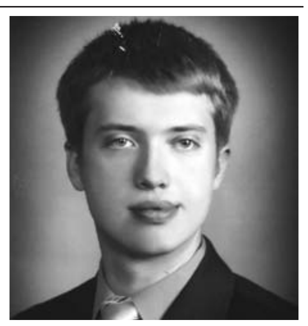
Peter Mazuryk, (UNA Branch 486), is a student at Wake Forest University.

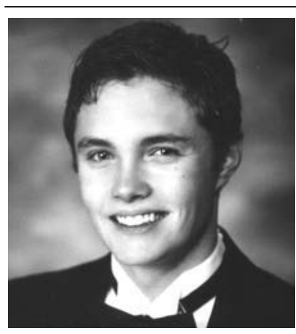
Nicholas Mostovych, (UNA Branch 15), is a student at the University of Maryland.

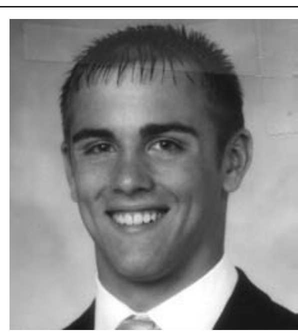
Heather Pupa, (UNA Branch 230), is a student at Youngstown State University.

Peter Sawka, (UNA Branch 175), is a student at Lawrence Technological University.

Stephen Shchurowsky, (UNA Branch 360), is a student at the University of Buffalo.

Jeffrey Sluck, (UNA Branch 242), is a student at East Stroudsburg University.

Jennifer Sorano, (UNA Branch 277), is a student at Eastern Connecticut State University.

No photo

Michael Yatison, (UNA Branch 282), is a student at East Stroudsburg University.

ПРАКТИЧНІ ДАРУНКИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ

Переглядаючи це видання багато дітей на цих світлинах Ви пізнали і напевно дивуєтеся, чому Ваші діти, або внуки, не є на тих світлинах. УНСоюз уділяє студентам-членам УНС нагороди і стипендії для студентів 1-го, 2-го і 3-го років коледжу або університету. Студенти апліканти мусять бути членами УНСоюзу щонайменше 2 роки. Ця програма братських послуг включає два роди фінансових нагород. Нагорода УНСоюзу признача-ється студентам - членам УНСоюзу залежно від років студій.

Особливі стипендії УНСоюзу – шість до дев'ять стипендій – мають спеціяльні вказівки і вимоги.

Щоб Ваші діти були включені у майбутню стипендійну програму забезпечіть їх членством в УНСоюзі. Тут подаємо основні інформації і ціни вкладок. Усі ці ціни є привілейовані.

ВИВІНУВАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ – 20 РОКІВ ВИВІНУВАЛЬНА ГРАМОТА

Повна сума забезпечення виплачується забезпеченевому членові у 20-ту річницю грамоти. Вкладки платяться впродовж 20 років. На ній скоро зростає грошова резерва. Подаємо річні рати.

	$5,000	$10,000	$25,000
Вік 1	174.80	349.60	874.00
Вік 5	174.90	349.80	874.50
Вік 10	175.60	351.20	878.00
Вік 15	176.65	353.30	883.25
Вік 20	177.15	354.30	885.75

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ З ОДНОРАЗОВОЮ ВКЛАДКОЮ

Цей плян пропонує нашим членам придбати вповні виплачену грамоту шляхом заплати одноразової вкладки. Ця грамота має вигідні властивості грошового нагромадження. Вона надається для дідів, які бажають купити її у подарунок для їхніх внуків.

	$5,000	$10,000	$25,000
Вік 1	325.00	625.00	1,525.00
Вік 5	355.00	685.00	1,675.00
Вік 10	420.00	815.00	2,000.00
Вік 15	500.00	975.00	2,400.00
Вік 20	585.00	1,145.00	2,825.00

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ПЛАТНЕ 20 РОКІВ

Це є грамота життєвого забезпечення, яка є повністю виплачена після сплачення 20 щорічних вкладок, після чого Ви є власником вповні виплаченої грамоти. Грошова вартість цієї грамоти зростає.

	$5,000	$10,000	$25,000	$100,00
Вік 1	24.85	49.70	124.25	497.00
Вік 5	28.30	56.60	141.50	566.00
Вік 10	32.70	65.40	163.50	654.00
Вік 15	38.50	77.00	192.50	770.00
Вік 20	45.00	90.00	225.00	900.00

Вітаємо студентів 2006 – 2007 року, членів УНСоюзу

Марійка Дрич

Ще на зорі заснування Українського Народного Союзу освіта належала до одних з найголовніших напрямків діяльности його фундаторів. Тому вже на ранніх етапах своєї історії УНСоюз започаткував Академічну Стипендійну Програму, намагаючись таким чином спрямувати свою діяльність у русло служіння громаді , осягнути, збагатити і посилити безпосередній вплив на життя наймолодших своїх членів – майбутніх провідників громади.

Від початку заснування Стипендійної Програми у 1964 році УНСоюз виділив для потребуючих студентів, членів УНСоюзу, понад 2 мільйони дол. Це означає, що одним з багатьох братських привілеїв УНСоюзу скористалися сотні молодих людей, членів УНСоюзу, які студіюють в різноманітних галузях науки.

Цього року, за рекомендацією Стипендійної Комісії, Український Народний Союз призначив стипендії і нагороди 94 студентам, членам УНСоюзу, що становило 20,275.00 дол., з яких 6,000 дол. припало на спеціяльні стипендії.

Як і в минулому році, стипендії і нагороди призначалися тільки студентам без наукового ступеня (undergraduate).

Заяви на спеціяльні стипендії Стипендійна Комісія розглядала і оцінювала на основі фінансових потреб, академічних осягнень і галузі студій, як також і з погляду активности в українській громаді.

Спеціяльні стипендії, що дають право на вищу фінансову допомогу від УНСоюзу, отримало 7 студентів, членів УНСоюзу, за надзвичайно високі академічні досягнення і помітну активність в житті української громади.

Стипендію д-ра Сузен Ґаландюк, у сумі 2,000 дол. отримав **Іван Миськів**, член 407-го Відділу УНС в Торонто, Канада, студент Торонтського університету. Іван любить спорт і після закінчення навчання мріє працювати фізико-терапевтом для професійної спортивної команди, а в майбутньому відкрити клініку фізичної терапії. Іван також активний в українській громаді, бере участь у щорічних українських фестивалях, вже багато років працює як доброволець в Українському піклувальному центрі для старших осіб. Добровільна праця приносить йому особливе задоволення.

Стипендію д-ра Марії і д-ра Дмитра Яросевичів у сумі по 1,000 дол. призначено **Орисі Козіцькій** та **Ларисі Літепло**.

Орися Козіцька, член 8-го Відділу УНСоюзу тепер навчається на першому році Бостонського університету і була відмінною студенткою The Ursuline School в New Rochelle штату Ню Йорк. Життя Орисі, як і всієї родини Козіцьких, тісно пов'язане з життям української громади. Вона є вихованицею СУМ-у, співає в дівочому хорі "Пролісок" та працює добровольцем на Українських фестивалях.

Лариса Літепло, член 5-го Відділу УНСоюзу, – відмінна студентка другого року в Goucher Colledge. В літній час працює на пластоваих таборах, а також на таборах українського танцю гСизокрилі" на Союзівці. Шанує і підтримує українські традиції. Крім української і англійської мови, Лариса також володіє французькою мовою.

Стипендію Йосифа Волка, у сумі 500 дол. отримала **Александра Паславська**, член 42-го Відділу УНС, відмінна студентка факультету політичних наук і міжнародних відносин в Boston College. Александра була активним членом Пласту понад 12 років і тепер продовжує працювати в літній час на пластових таборах, як виховниця. Александра гордиться своїм лемківським походженням. Минулого літа вперше відвідала Україну. Побувала у Києві, Львові, зустрічалася з численною українською родиною, і в майбутньому мріє повернутися в Україну, щоб працювати для користи Батьківщини своїх предків.

Стипендії Блакстону, засновані Корпорацією Українського Народного Дому у Блакстоні, Масс., у сумі 500 дол. кожна, отримали **Меланія Афшар, Юлія Кун і Адам Тепер**.

Меланія Афшар, член 206-го Відділу УНСоюзу, – студентка англійської мови в Vanguard University, California. Минулого семестру Меланія була вибрана почесним Президентом The Sigma Tau Delta English Association. Вона також активна в своїй місцевій церкві як помічник духовного наставника підлітків, співає в церковному хорі під час Богослужб і плянує продовжувати навчання для отримання наукового ступеня.

Юлія Кун, член 206-го Відділу УНСоюзу, – студентка образотворчого і театрального мистецтва у Boston University, Mass. Юлія брала курс театрального мистецтва у Washington, а також літній семестер в North Carolina School of Arts. Як доброволець багато працює асистентом в театрах при постановках вистав, де набуває великого досвіду в пізнанні театрального світу. Мріє стати професійною акторкою.

Адам Тепер, член 206-го відділу УНС, студент факультету кримінальної справи в Roger Williams University. Адам також бере активну участь у діяльності Української Православної Церкви, є членом Православної Ліги. Головною метою його життя є продовжувати навчання для здобуття наукового ступеня і працювати в галузі кримінальних досліджень для Федеральних служб.

Крім спеціяльних стипендій, УНСоюз надав 87 звичайних нагород, які були розділені в такий спосіб: 22 нагороди по 125 дол. – студентам останнього (четвертого) року середньої школи, 18 нагород по 150 дол.- студентам першого курсу університету, 22 нагороди по 175 дол. – студентам другого курсу і 25 нагород по 200 дол. – студентам третього курсу.

УНСоюз вітає всіх студентів, переможців цьогорічного стипендійного конкурсу! Бажаємо їм великих успіхів і снаги у їх майбутніх починах. Схвалюємо і гордимося їхньою готовністю служити українській громаді, беручи активну участь у різних організаціях, працюючи як добровольці в різних українських інституціях. Цих молодих людей об'єднує багато спільних інтересів, але один з найважливіших – приналежність до великого українського коріння. І УНСоюз, своєю багаторічною діяльністю на користь української громади, намагається відродити і утвердити в молодшому поколінні те, що називаться почуттям національної гордости. Маємо надію, що багато з тих, які тепер є початківцями, в майбутньому стануть провідниками української громади в США і Канаді.

Отож ставайте членами Українського Народного Союзу, і матимете нагоду прилучитися до нашої великої української родини, скористатися всіма братськими привілеями, що УНСоюз пропонує, та внести свій вагомий вклад у розвиток української спільноти.

Якщо потребуєте докладніших інформацій, як стати членом УНСоюзу, або маєте якісь запитання відносно аплікацій на стипендії, просимо телефонуйте до нас, і ми радо відгукнемося на ваші запити. Тел. (800) 253-9862.

SPECIAL AWARDS

Melanie Afshar, (UNA Branch 206), is a student at Vanguard University in California.

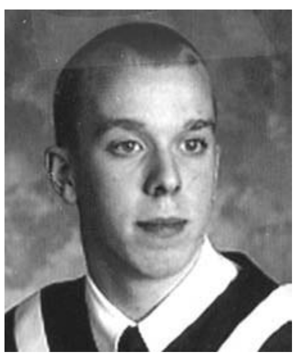
Orysia Kozicky, (UNA Branch 8), is a student at Boston University,

Julie Kun, (UNA Branch 206), is a student at Boston University.

Laryssa Liteplo, (UNA Branch 5), is a student at Goucher College.

Ivan Miskiv, (UNA Branch 407), is a student at the University of Toronto.

Alexandra Paslawsky, (UNA Branch 42), is a student at Boston University.

Adam Teper, (UNA Branch 206), is a student at Roger Williams University.

$200

Gina Bartos, (UNA Branch 288), is a student at Kutztown University.

Susan Ben, (UNA Branch 230), is a student at the University of Pittsbugh.

Christina Cooke, (UNA Branch 83), is a student at Penn State University.

Roman Drych, (UNA Branch 25), is a student at New Jersey City University.

Maija Eliashevsky, (UNA Branch 15), is a student at Ryerson University.

$200

Mathew Essig, (UNA Branch 39), is a student at the State University of New York at Fredonia.

Angela Fedak, (UNA Branch 112), is a student at Ohio State University.

Mark Fox, (UNA Branch 9), is a student at Lock Haven University.

Marta Hnatiuk, (UNA Branch 94/174), is a student at Oakland University.

Renata Hornich, (UNA Branch 462), is a student at the University of Toronto.

Stephen Iwanyk, (UNA Branch 70), is a student at The Johns Hopkins University.

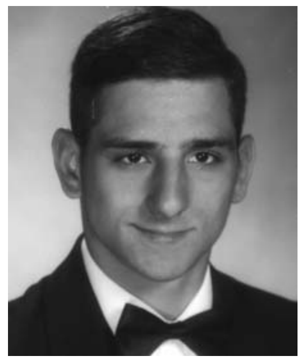
Roxanna Kobziar, (UNA Branch 25), is a student at Lafayette College.

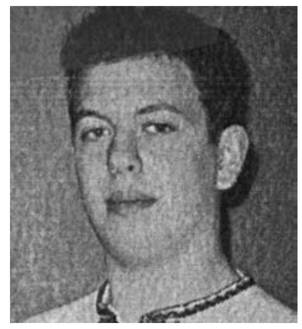
Evgen Konev, (UNA Branch 171), is a student at Binghampton University.

Kimberly Magnowski, (UNA Branch 88), is a student at the College of William and Mary.

Mark Makar, (UNA Branch 200), is a student at the Rutgers University.

Vsevolod Makarenko, (UNA Branch 8), is a student at Bucknell University.

Kristen McGlynn, (UNA Branch 230), is a student at Eastern Michigan University.

Stephanie Michalow, (UNA Branch 360), is a student at Rochester Institute of Technology.

Damian Myron, (UNA Branch 13), is a student at the Siena College.

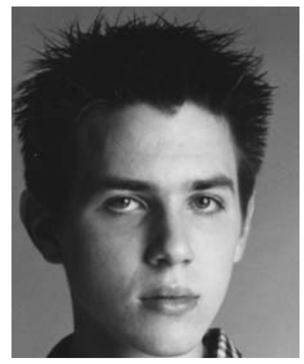
Anthony Pasinella, (UNA Branch 13), is a student at Western New England College.

Diana Serba, (UNA Branch 173), is a student at Rutgers University.

Stefan Stanko, (UNA Branch 25), is a student at Western New England College.

Peter Terela, (UNA Branch 59), is a student at the University of Colorado.

Andrew Terlecky, (UNA Branch 13), is a student at Denison University.

Marissa Tysiak, (UNA Branch 13), is a student at the University of Rhode Island.

$175

Nicole Andreas, (UNA Branch 147), is a student at Cedar Crest College.

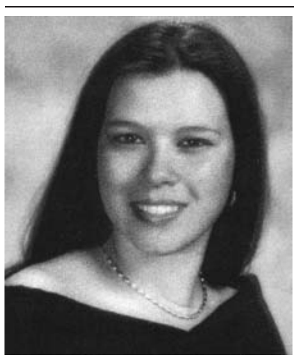
Irina Bratash, (UNA Branch 214), is a student at Kean University.

Victoria Brook (UNA Branch 381), is a student at the University of Central Florida.

Dana Bulcavage, (UNA Branch 242), is a student at Misericordia College.

Nina Celuch, (UNA Branch 42), is a student at New Jersey City University.

Marta Fiducia, (UNA Branch 25), is a student at Fashion Institute of Technology.

Natalia Gouz, (UNA Branch 287), is a student at Pace University.

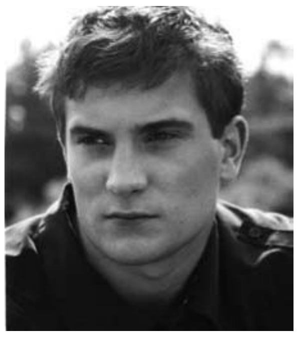
$175

Peter Kleban, (UNA Branch 76), is a student at County College of Morris.

Iryna Korshnyak, (UNA Branch 388), is a student at Florida International University.

Taras Koulik, (UNA Branch 407), is a student at Ryerson University.

Ashley Kovalovsky, (UNA Branch 63), is a student at California University of Pennsylvania.

Yurij Lojko (UNA Branch 287), is a student at Boston University.

Karen Malec, (UNA Branch 112), is a student at Slippery Rock University.

Kathryne Miecyjak, (UNA Branch 360), is a student at the University of Buffalo.

Andrew Miskiv, (UNA Branch 407), is a student at the University of Toronto.

Nadia Mostovych, (UNA Branch 15), is a student at the University of Maryland.

Lydia A. Mulyk, (UNA Branch 194), is a student at Fairfield University.

Oksana Paluch, (UNA Branch 42), is a student at the University of Chicago.

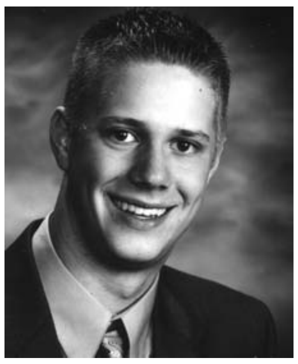
Mark Pokora, (UNA Branch 277), is a student at the University of Michigan.

Catherine Shatynski, (UNA Branch 142), is a student at Rutgers University.

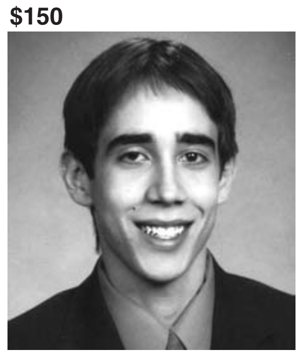

Lynette Turko, (UNA Branch 63), is a student at Carlow University.

Daniel Walchuk, (UNA Branch 362), is a student at Rutgers University.

$150

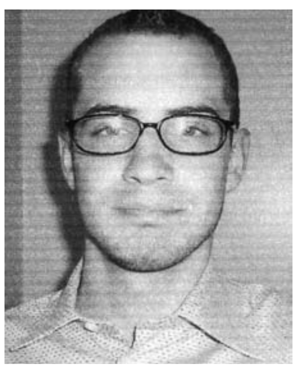
Joseph Bartos, (UNA Branch 288), is a student at Lehigh University.

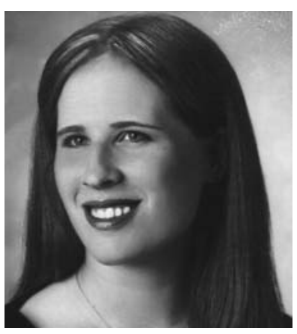
Michael Chiminec, (UNA Branch 47), is a student at Ithaca College.

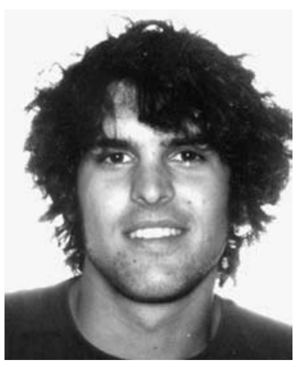
Olesia Demczur, (UNA Branch 86), is a student at New York University.

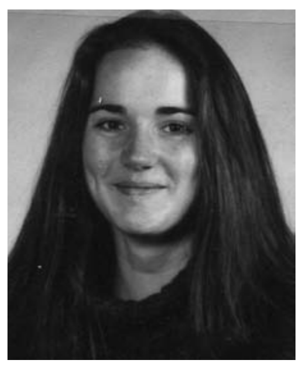
Michael Diakiwsky, (UNA Branch 161), is a student at Kent State University.

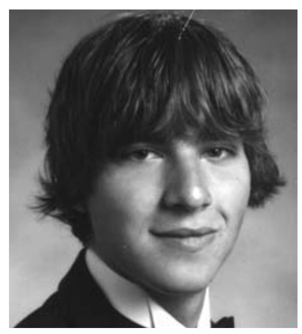
Kimberly Halligan, (UNA Branch 39), is a student at State University of New York at Genesco.

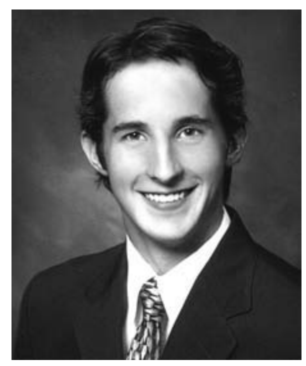
Markian Hornich, (UNA Branch 462), is a student at the University of Toronto.

Ira Maria Koulik, (UNA Branch 407), is a student at Ryerson University.

Mark W. Kutzer, (UNA Branch 127), is a student at Hudson Valley Community College.

Roman Lawrin, (UNA Branch 175), is a student at Oakland University.

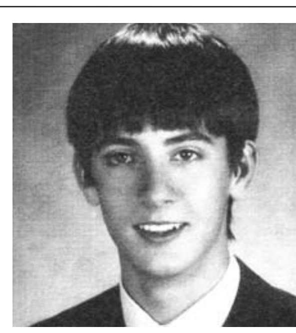
Lauren Magnowski, (UNA Branch 88), is a student at Manhattan College.

William Makar, (UNA Branch 200), is a student at Rowan University.

Alexander Miecyjak, (UNA Branch 360), is a student at the Univesity of Buffalo.

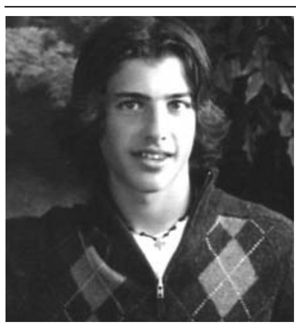
Alexander Mykyta, (UNA Branch 134), is a student Rochester Institute of Technology.

Raissa Myron, (UNA Branch 13), is a student Adirondack Community College.

Michael Pasinella, (UNA Branch 13), is a student Clarkson University.

Christopher Rizzo, (UNA Branch 120), is a student at Penn State University.

Adrian Stanko, (UNA Branch 25), is a student at DeSales University.

Stacie Woods (UNA Branch 364), is a student at Florida State University.

$125

Daniel Anderson, (UNA Branch 164), is a student at Bloomsburg University.

Jessica Arencibia, (UNA Branch 142), is a student at American University.

Maria Carolyn Cherni, (UNA Branch 112), is a student at Virginia Marti College of Arts Design.

Nina DeSantis, (UNA Branch 230), is a student at John Carroll University.

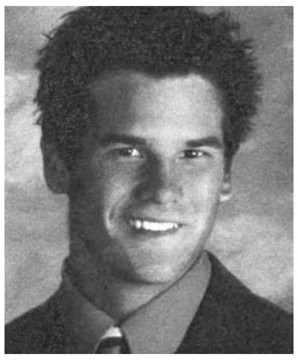
Kristen Essing, (UNA Branch 39), is a student at Crouse Irving School of Nursing.

Jennifer Finley, (UNA Branch 777), is a student at Kutztown University.

Larissa Hanuszczak, (UNA Branch 127), is a student at Buffalo State University.

Andrew Hanycz, (UNA Branch 240), is a student at Xavier University.

Rachel Hipp, (UNA Branch 112), is a student at Ohio State University.

Kaitlin Kaufman, (UNA Branch 242), is a student at Elizabethtown College.

Katherine Kleban, (UNA Branch 76), is a student at E. Stroudsburg University.

No photo

Mathew Labunka, (UNA Branch 414), is a student at Middlebury College.

Boyan Makarenko, (UNA Branch 8), is a student at the University of Pennsylvania

Diane Malec, (UNA Branch 112), is a student at the University of Toledo.

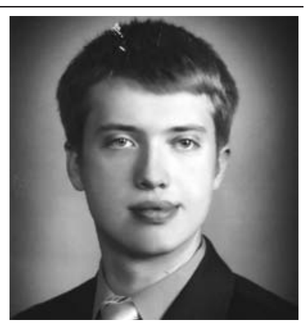
Peter Mazuryk, (UNA Branch 486), is a student at Wake Forest University.

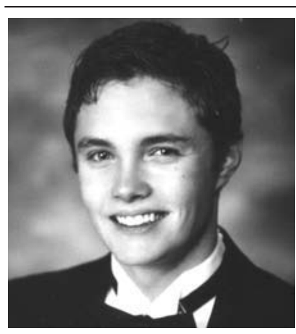
Nicholas Mostovych, (UNA Branch 15), is a student at the University of Maryland.

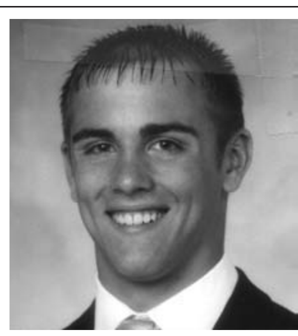
Heather Pupa, (UNA Branch 230), is a student at Youngstown State University.

Peter Sawka, (UNA Branch 175), is a student at Lawrence Technological University.

Stephen Shchurowsky, (UNA Branch 360), is a student at the University of Buffalo.

Jeffrey Sluck, (UNA Branch 242), is a student at East Stroudsburg University.

Jennifer Sorano, (UNA Branch 277), is a student at Eastern Connecticut State University.

No photo

Michael Yatison, (UNA Branch 282), is a student at East Stroudsburg University.

ПРАКТИЧНІ ДАРУНКИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ

Переглядаючи це видання багато дітей на цих світлинах Ви пізнали і напевно дивуєтеся, чому Ваші діти, або внуки, не є на тих світлинах. УНСоюз уділяє студентам-членам УНС нагороди і стипендії для студентів 1-го, 2-го і 3-го років коледжу або університету. Студенти аплліканти мусять бути членами УНСоюзу щонайменше 2 роки. Ця програма братських послуг включає два роди фінансових нагород. Нагорода УНСоюзу признача-ється студентам - членам УНСоюзу залежно від років студій.

Особливі стипендії УНСоюзу – шість до дев'ять стипендій – мають спеціяльні вказівки і вимоги.

Щоб Ваші діти були включені у майбутню стипендійну програму забезпечіть їх членством в УНСоюзі. Тут подаємо основні інформації і ціни вкладок. Усі ці ціни є привілейовані.

ВИВІНУВАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ – 20 РОКІВ ВИВІНУВАЛЬНА ГРАМОТА

Повна сума забезпечення виплачується забезпеченевому членові у 20-ту річницю грамоти. Вкладки платяться впродовж 20 років. На ній скоро зростає грошова резерва. Подаємо річні рати.

	$5,000	$10,000	$25,000
Вік 1	174.80	349.60	874.00
Вік 5	174.90	349.80	874.50
Вік 10	175.60	351.20	878.00
Вік 15	176.65	353.30	883.25
Вік 20	177.15	354.30	885.75

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ З ОДНОРАЗОВОЮ ВКЛАДКОЮ

Цей плян пропонує нашим членам придбати вповні виплачену грамоту шляхом заплати одноразової вкладки. Ця грамота має вигідні властивості грошового нагромадження. Вона надається для дідів, які бажають купити її у подарунок для їхніх внуків.

	$5,000	$10,000	$25,000
Вік 1	325.00	625.00	1,525.00
Вік 5	355.00	685.00	1,675.00
Вік 10	420.00	815.00	2,000.00
Вік 15	500.00	975.00	2,400.00
Вік 20	585.00	1,145.00	2,825.00

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ПЛАТНЕ 20 РОКІВ

Це є грамота життєвого забезпечення, яка є повністю виплачена після сплачення 20 щорічних вкладок, після чого Ви є власником вповні виплаченої грамоти. Грошова вартість цієї грамоти зростає.

	$5,000	$10,000	$25,000	$100,00
Вік 1	24.85	49.70	124.25	497.00
Вік 5	28.30	56.60	141.50	566.00
Вік 10	32.70	65.40	163.50	654.00
Вік 15	38.50	77.00	192.50	770.00
Вік 20	45.00	90.00	225.00	900.00

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Парсипані за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку:

БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!